

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Rs 077259 21 Rs
Banovići, 09.08.2023. godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužiteljice H.H., kći Š., iz B., ulica ..., zastupana po punomoćniku A. G., advokatu iz B., protiv tuženog RMU „Banovići“ d.d. Banovići, zastupan po punomoćniku K.E. – zaposleniku tuženog, radi mobinga, vsp.10.100,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženog, dana 09.08.2023. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužbeni zahtjeva tužiteljice koji glasi:

„I - Utvrđuje se da je tužiteljica trpjela mobing na radu i u vezi s radom i njenim radnim mjestom od strane tuženog na način da joj je tuženi putem svojih radnika onemogućavao da obavlja poslove svog radnog mjesta na način opisan u Ugovoru o radu i isključivao je iz radnog procesa, onemogućavao komunikaciju sa neposredno nadređenim, primoravao je da piše razne izjave, ograničio joj kontaktiranje sa radnim kolegama i utjecao na kolege da sa njom ne komuniciraju, utjecao na njene kolege da pišu izjave kojim je degradiraju i prikazuju kao lošeg radnika, odredio da boravi u neuslovnoj kancelariji-prostoru čija vrata se ne mogu zatvoriti, odredio da boravi u neuslovnoj podrumskoj prostoriji, neosnovano je pokušavao premjestiti na druga radna mjesta, i to pralja suđa i skladištar rabljenog materijala nakon što je podnijela zahtjeve za zaštitu prava iz radnog odnosa i tužbu protiv tuženog, neosnovano je prijavljivao da posjeduje vatreno oružje u kancelariji, degradirao je u pogledu profesionalnog statusa i direktno ugrozio njeno zdravstveno stanje, i to sve u duljem vremenskom periodu počev od septembra 2020. godine, a koji mobing i dalje traje, pa se ubuduće zabranjuje tuženom vršenje ponašanja koja predstavljaju mobing, što je tuženi dužan priznati i omogućiti tužiteljici sigurno i normalno radno okruženje i dostojanstvene uslove za rad i obezbijediti izvršenje zabrane navedenih radnji mobinga ubuduće, sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II - Obavezuje se tuženi da tužiteljici na ime naknade nematerijalne štete isplati ukupan novčani iznos od 2.650,00 KM, od čega za pretrpljeni strah iznos od 1.650,00 KM, za pretrpljene duševne bolove zbog umanjjenja životne aktivnosti iznos od 1.000,00 KM, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, pa sve do konačne i pune isplate, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III - Obavezuje se tuženi da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka koliko budu iznosili, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“ **odbija se u cijelosti kao neosnovan.**

Obavezuje se tužiteljica da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 150,00 KM, u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa presude.

Obrazloženje

Tužiteljica je, putem svog punomoćnika, ovom sudu dana 05.07.2021. godine podnijela tužbu protiv tuženog radi mobinga. U tužbi se navodi da je zaposlenica tuženog od 03.05.1984. godine i da je po zanimanju medicinska sestra – tehničar, koje zvanje je stekla 29.08.1980. godine u Medicinskoj školi u Tuzli, te da je prvu godinu nakon zasnivanja radnog odnosa kod tuženog radila kao servirka u restoranu, a kasnije na poslovima poslovođe restorana i da je nakon što je pretrpjela napad nožem na radnom mjestu kod nje utvrđeno postojanje promijenjene radne sposobnosti u vidu invalidnosti II kategorije za obavljanje poslova poslovođe restorana u OJ Standard i usluge, ali da tuženi nije odmah po promjeni njene radne sposobnosti rasporedio tužiteljicu na druge poslove i zadatke tako da je još 4 godine radila na poslovima poslovođe restorana, nakon čega ju je tuženi rasporedio na radno mjesto – Skladištar rabljenog materijala, na kojim poslovima je radila sve do 01.07.2020. godine kada ju je tuženi aneksima ugovora o radu od 09.07.2020. godine i 11.08.2020. godine privremeno rasporedio na radno mjesto sanitarnog tehničara u OJ Standard i usluge, da bi Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme od 15.09.2020. godine zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme na radnom mjestu – Sanitarni tehničar. Dalje se u tužbi navodi da se poslovi sanitarnog tehničara sastoje, između ostalog, i od kontrole ispravnosti lične i radne higijene, ispravnosti namirnica u skladištima, kuhinjama i restoranima radnih jedinica, obezbjeđivanje sanitarnih uslova i listova radnika, vođenje evidencije o obavljenim sanitarnim pregledima, evidencije o poslovima dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije, redovan obilazak objekata Standarda i usluga po pitanju kontrole ispravnosti namirnica i sastavljanje zapisnika o nađenom stanju, otklanjanje na licu mjesta nedostataka i odstranjivanje neispravnih namirnica, te da je tužiteljica za svoj rad odgovorna tehničkom rukovodiocu Standarda i usluga Š.M., da je tužiteljica svoje radne zadatke i poslove uvijek obavljala profesionalno u skladu sa ugovorom o radu, internim aktima tuženog i uputstvima nadređenih rukovodilaca. U tužbi se dalje se navodi da joj je, po zasnivanju radnog odnosa za radno mjesto – Sanitarni tehničar, rukovodilac Š.M. rekao da obavlja poslove vezano za HTZ opremu dok on ne odluči drugačije, te da je nakon određenog vremena tužiteljica obavijestila rukovodioca Š., putem D.M., da joj se u opisu poslova nalaze poslovi čije neobavljanje može izuzetno negativno uticati na život i zdravlje kako radnika, tako i drugih lica, ali da joj je preko R. preneseno da je M. rekao da ona i dalje ne obavlja poslove svog radnog mjesta, nego da se i dalje bavi samo HTZ opremom i sanitarnim knjižicama, te da je zbog te situacije počela osjećati veliku dozu straha i strepnju, jer je moglo doći do ugroženosti ljudskih života i zdravlja, zbog čega bi krajnju odgovornost snosila ona, jer niko nije vršio sanitarni nadzor nad hranom koju svakodnevno konzumira više od 2.500 radnika, te da je zbog toga tužiteljica počela osjećati i promjene u svom zdravstvenom stanju, imala je svakodnevne glavobolje, nesanice, napade panike, gubitak apetita, zatvorila se u sebe i nikom nije smjela pričati o problemima koje ima na poslu, a to je da joj neposredno nadređeni

rukovodilac zabranjuje da obavlja poslove radnog mjesta za koje ima zaključen ugovor o radu. Dalje se navodi da je polovinom mjeseca septembra 2020. godine tužiteljica je upućena u objekat „Zlaća“ radi preuzimanja sanitarnih knjižica od radnika i da je tom prilikom uočila veliki broj nepravilnosti u vezi sa držanjem namirnica, pripremom i serviranjem hrane, o čemu je obavijestila nadređene, nakon čega je obišla i druge kuhinje, restorane i skladišta, o čemu je sastavila zapisnik i izvještaje koje je preko R. prosljedila Š.M., nakon čega joj je R. rekao da je M. ponovio naredbu da tužiteljica ne smije obilaziti kuhinje, restorane i skladišta nego da se samo bavi HTZ opremom i sjedi u kancelariji, tako da je ista naredba kod tužiteljice stvorila još veći pritisak i strah, nije znala kako da postupa i kome da se obrati za pomoć, pa se javljala kod Š.M. nekoliko puta da potraži pojašnjenje i upute, jer je njemu bila odgovorna, ali je on odbio da je primi i sasluša. Dalje se u tužbi navodi da je tužiteljica dana 04.01.2020.godine zbog neodložne potrebe i po uputi D.R. došla u zgradu gdje se nalazi kancelarija Š.M., kako bi mu donijela na potpis ugovore sa JZU Dom zdravlja Banovići u vezi sanitarnih pregleda, ali ga nije zatekla, pa je nakon određenog vremena ponovno došla do zgrade do kancelarije Š.M., i to u predprostor gdje se nalazi njegova sekretarica gdje nije bilo nikoga, ali su vrata M. kancelarije bila otvorena, on se nalazio u kancelariji sa sekretaricom Ć.S., te je tužiteljica uputila pozdrav, ne ulazeći u kancelariju, a Š. joj je povišenim tonom rekao „vidiš da sam se sredio, obukao odijelo i kravatu, samo da me ti i F. smijenite, i zapamtiti ćete vi mene, ja sam vam dao radna mjesta, ja ću vas i otjerati sa tih radnih mjesta” te je rekao sekretarici da zatvori vrata da ne gleda tužiteljicu, a što je sekretarica odmah i učinila, nakon čega se tužiteljica duboko potresena vratila u svoju kancelariju ne znajući zašto joj se on tako obraća i ponižava je, te da da je tužiteljica primijetila da su se pojedine njene radne kolege distancirale od nje i da je izbjegavaju, a nakon nekoliko dana od ovog događaja, zbog stalnog straha i neizvjesnosti, kao i sada nesporne činjenice da je većina njenih radnih kolega izbjegava, tužiteljica je odlučila da zatraži zaštitu od direktora društva K.F., koji ju je saslušao i rekao joj da se svakom radniku treba pružiti zaštita, te da će on ispitati šta se dešava u njenoj organizacionoj jedinici, te da postoji veliki broj pritužbi i drugih radnika na ponašanje Š.M., i ubrzo nakon što se obratila direktoru društva, dana 18.01.2021. godine u jutarnjim satima R.D. je pozvao tužiteljicu, te njene kolege iz kancelarije R.S. i H.F. da daju izjavu zbog objave-pjevanja na društvenoj mreži Facebook, na što je tužiteljica bila šokirana, premda to nije prvi put da Š.M. zahtijeva od radnika da pišu izjave, jer je nalaganje pisanja izjava predstavljalo njegov metod osvete i vršenja pritiska na radnike. I tužiteljica je pod strahom napisala izjavu i dala je R., a R. joj je prenio da je na jutarnjem sastanku svih rukovodilaca u direkciji Š.M. pred svim prisutnim pustio snimak na kojem se čuje pjevanje tužiteljice i ismijavao se na njen račun, a što je dodatno povrijedilo tužiteljicu, te da se nakon predaje izjave, zdravstveno stanje tužiteljice izuzetno pogoršalo, odjednom je počela osjećati mučninu i nekontrolisano drhtanje cijelog tijela, lupanje srca, počela se znojiti, nije bila u mogućnosti da ustane iz stolice, osjetila je gubitak svijesti i da tone u neku vrstu sna, te da ne zna koliko vremena je prošlo, ali je odjednom čula glasove, uključujući i glas svoje snahe H.A. i saznala da se nalazi u vozilu hitne medicinske pomoći i da se vozi prema Tuzli, sa dva

policijska službenika, bila je zbunjena, prestrašena i uplakana, a snaha ju je smirivala sa riječima da će sve biti u redu, te da je odvezena u Kliniku za psihijatriju UKC Tuzla, gdje su je pregledali, dali terapiju, odredili pojačan nadzor od strane članova porodice, pošteđu od posla, uz obavezan kontrolni pregled za sedam dana, a po potrebi i ranije, i tom prilikom su joj uspostavljene dijagnoze „Disocijativno reagovanje F44” i „Problemi vezani uz zaposlenost” Z56, a lekar specijalista psihijatrijske struke joj je objasnio da je kao posljedicu problema i pritisaka koje je svakodnevno trpjela na poslu, pala u teško psihičko stanje i vjerovatno pokušala sebi da oduzme život, a da je uzrok svega konstantno uznemiravanje koje je doživljavala na radnom mjestu, a da je izvor uznemiravanja Š.M.. Dalje u tužbi je navedeno da je tužiteljica od svojih radnih kolega saznala je da se tog kritičnog dana zaključala u kancelariju i prijetila da će se ubiti, da su njene kolege pozvale policiju, da je R. razvalio vrata i da su je on i S. vidjeli sa glavom prislonjenom na sto, crnu u licu, da joj je iz usta izlazila pjena, a da su makaze kao opasno oruđe bile na stolu, i da se tužiteljica od posljedica Disocijativnog poremećaja i Problema vezanih za zaposlenost liječila na Klinici za psihijatriju UKC Tuzla i Centru za mentalno zdravlje JZU Dom zdravlja Banovići, te da je raspoređena u drugu kancelariju u kojoj se vrata ne mogu zatvoriti, te joj je zadatak da sjedi u stolici i gleda u zidove, i da su joj neki od radnika potvrdili da su pod pritiskom prisiljeni pisati izjave protiv nje, ali da su spremni da na sudu kažu istinu jer ni oni ne mogu trpjeti ponašanje Š.M., te da je tuženi pokušao tužiteljicu premjestiti na niže radno mjesto upućujući je dana 28.06.2021. godine na prvostepenu ljekarsku komisiju, da je na taj način dodatno kazni, ali je prvostepena ljekarska komisija odbila dati dozvolu za to, te da se tužiteljica dva puta obraćala tuženom sa zahtjevom da je zaštiti, ali su odgovori tuženog usmjereni na zanemarivanje situacije i pravljenje od tužiteljice uzročnika svih dešavanja, a ne žrtve, što dodatno viktimizira tužiteljicu. Te da i pored svih dešavanja, Š.M. nije prestao da dodatno ponižava tužiteljicu, već ju je lažno prijavio da u kancelariji posjeduje vatreno oružje, a na koje okolnosti su policijski službenici PS Banovići izvršili pregled njene kancelarije, jer se tužiteljica plaši da Š. i njegovi odani ljudi ne podmetnu u kancelariju tužiteljice vatreno oružje. Pa tuženi putem svojih radnika intenzivno, flagrantno i na krajnje ponižavajući način od septembra 2020. godine čitavim nizom postupaka vrši mobing i ugrožava psiho-fizičko zdravlje i život tužiteljice na način da je nefizički uznemirava na radnom mjestu, ponižava je sa svrhom ugrožavanja njenog ugleda, časti i degradacije njenih radnih uvjeta, koje radnje u svojoj osnovi imaju obilježja mobinga, da tužiteljicu sistematski ponižava s ciljem njene eliminacije sa radnog mjesta pri čemu je ona bespomoćna i u nemogućnosti je da se na bilo kakav način brani, da je njeno zdravstveno stanje narušeno, sa tendencijom pogoršanja a da su uzrok svega problemi na poslu, i da je tužiteljica pokušala da sebi oduzme život te da je prinuđena da se podvrgne sveobuhvatnom psihijatrijskom tretmanu koji kod nje izaziva produbljeni osjećaj nelagode, uznemirenosti, depresije i drugih oblika afektivnih poremećaja, a da radnje koje tuženi putem svojih radnika od septembra 2020.godine ponavlja i poduzima prema tužiteljici, a koje se sastoje od nedozvoljavanja da obavlja poslove svog radnog mjesta, tjeranje na pisanje izjava, napadi da radi protiv njega, neomogućavanje da ga izvještava o potrebi poduzimanja neophodnih

mjera, nedozvoljavanje da sa njim kao neposredno nadređenim komunicira, prikazivanje i ismijavanje njenih objava na društvenoj mreži Facebook pred većim brojem lica, predstavljaju mobing, te da je nesumnjivo da postoji uzročno-posljedična veza između uznemiravanja i proganjanja na radnom mjestu i psiho-fizičkog stanja tužiteljice, te da u skladu sa odredbama materijalnog prava i ustanovljenom sudskom praksom tužiteljin tužbeni zahtjev je usmjerena na utvrđivanje postojanja mobinga (deklaratorni zahtjev), zabrane takvog postupanja (prohibitivni tužbeni zahtjev) kao i tužbenog zahtjeva usmjerenog na obvezivanje tuženog da tužiteljici nadoknadi štetu (kondemnatorni-reparacijski zahtjev). U toku postupka tužiteljica je ostala kod navoda iz tužbe, osporava navode iz odgovora na tužbu te je nakon provedenog vještačenja po vještaku medicinske struke iz oblasti neuropsihijatrije uredila tužbeni zahtjev kao u izreci presude. U završnom izlaganju punomoćnica tužiteljice je navela da se utvrditi da je tužiteljica u dužem vremenskom periodu bila izložena zlostavljanju i uznemiravanju na radnom mjestu od strane tuženog, te da je zbog tog zlostavljanja i uznemiravanja pretrpjela i nematerijalnu štetu u vidu pretrpljenog straha i pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti, te da je pravni osnov tužbenog zahtjeva odredbe Zakona o radu, Zakona o zabrani diskriminacije BiH i Zakona o obligacionim odnosima. Te da je tužiteljica sa sigurnošću dokazala da postoji sasvim pouzdan osnov za donošenje odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva, jer je pored iznesenih okolnosti da se prema njoj postupalo različito u odnosu na druge radnike dokazala i da je postupanje tuženog bilo uslovljeno osnovom diskriminacije spolne pripadnosti, dakle dokazala je postojanje i jednog i drugog uslova iako je za usvajanje tužbenog zahtjeva potrebno dokazati postojanje samo jednog od ovih uslova, te da je tužiteljica dokazala da je kod tuženog postojala namjera individualnog ponižavanja tužiteljice za koje tuženi nema objektivno opravdanje. Te da na osnovu provedenog vještačenja po stalnom sudskom vještaku medicinske struke iz oblasti neuropsihijatrije dr. K.B., sud može utvrditi uzročno-posljedičnu veza između radnji tuženog i poremećaja zdravlja, odnosno pretrpljenog straha i pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti tužiteljice, te da je opravdano tužiteljici dosuditi i novčanu naknadu na ime nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog privremenog umanjenja životne aktivnosti, a s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, u prvom redu svih radnji koje je pretrpjela tužiteljica i koje i dalje trpi od strane tuženog. Dalje u završnom izlaganju se osporava provedeno vještačenje po vještaku medicinske struke iz oblasti medicine rada iz razloga što se radi o nepotpunom, nerazumljivom i nelogičnom nalazu i mišljenju, koji je u suprotnosti sa ostalim dokazima u spisu, te da je vještak postupao protivno savjesti i pravilima struke i nauke, namjerno izveo nepravilne zaključke, i svoj nalaz nije zasnovao na provjerenim činjenicama. Dalje se navodi da je tužiteljica dokazala u čemu se stajao mobing, odnosno diskriminacija u odnosu na druge radnike kod tuženog, što je potkrijepila odgovarajućim dokazima, a da tuženi ove navode nije ničim osporio na način da je dokazao da se prema tužiteljici ponašao kao i prema ostalim radnicima, odnosno nije dokazao da su sporne radnje vršene i prema ostalim radnicima, te da je visina štete dokazana izvođenjem dokaza vještačenjem po stalnom sudskom vještaku medicinske struke iz oblasti neuropsihijatrije, pa predlaže da sud

usvoji u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice, te tuženog obaveže da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi u cijelosti osporava pravni osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, te navodi da je do narušenog zdravstvenog stanja tužiteljice došlo zbog porodičnih problema jer je tužiteljica doživjela porodičnu tragediju u kojoj je sin tužiteljice teško nastradao što je dovelo do navedenog stanja, što proizilazi iz medicinske dokumentacije i navoda tužiteljice, te da iz izjava radnih kolega proizilazi da nije je vršen bilo kakav oblik mobinga od strane ostalih radnika prema tužiteljici, a da se tužiteljica nije adekvatno ponašala prema ostalim kolegama, da je omalovažavala radnice i da su konstantno bile pod pritiskom nakon tužiteljčinog dolaska u pogon. Te da je tužiteljica konstantno vršila pritiske i verbalne napade počev od običnog radnika pa nadalje, a da je tuženi pokušavao pronaći rješenje za tužiteljicu kako bi se uspostavio korektan radnopravni odnos, tako što je u cilju stimulisanja tužiteljice istu prerasporedio na bolje radno mjesto, sa većim koeficijentom, a što je i pohvaljeno od strane tužiteljice, da bi tužiteljica odmah nakon toga nastavila po ustaljenoj praksi kršenja radnih obaveza, verbalne napade na radne kolege i raznim prijetnjama. U toku postupka punomoćnik tuženog je ostao kod navoda iz odgovora na tužbu a u završnom izlaganju je naveo da tužiteljica u toku postupka nije dokazala osnovanost svog postavljenog tužbenog zahtjeva, niti provođenjem materijalnih dokaza, niti iskazima svjedoka, a niti putem vještaka medicinske struke čiji zadatak i jeste utvrđivanje postojanja mobinga. Te da se iz Zaključka Izvještaja o izvršenom Sudsko-medicinskom vještačenju vještaka N.P. proizilazi da tužiteljica nije trpila mobing na radnom mjestu, te se ne može utvrditi uzročno- posljedična veza sa zdravstvenim poremećajem koji je uzrokovan psihološkim uznemiravanjem, u naznačenom vremenu u tužbi: od septembra 2020. godine, pa do pokretanja tužbe 05.07.2021.godine, te da je tužiteljica dobila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme za radno mjesto Sanitarni tehničar 15.09.2020. godine, a na to radno mjesto je postavljena voljom nadređenog, i da nije objektivno pretpostaviti da je od početka bila izložena mobingu. Dalje u završnom izlaganju punomoćnik tuženog je osporavao nalaz i mišljenje vještaka B.K. jer je isti pristrasan način u odnosu na tužiteljicu, suprotan pravilima struke. Dalje se navodi da je tuženi dokazao, naročito iskazima svjedoka da nije bilo mobinga prema tužiteljici na radnom mjestu, a što je potvrđeno i Nalazom i mišljenjem vještaka medicine rada N.P., pa se predlaže da se tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice odbiju u cijelosti kao neosnovani, i da sud obaveže tužiteljicu da tuženom naknadi troškove postupka.

U toku postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem materijalnih dokaza predloženih od strane tužiteljice i to: Svjedočanstvo Medicinske škole u Tuzli-Odsjek medicinskih sestara-tehničara br. ... od ... godine, Rješenje tuženog o naknadi plaće zbog manje plaće na drugom radnom mjestu br. 3914/21 od 09.03.2021. godine, Aneks ugovora o radu br: 12395/20 od 11.08.2020. godine i 10635/20 od 09.07.2020. godine, Ugovor o radu br.14256/20 od 15.09.2020. godine, Specijalistički nalazi Klinike za psihijatriju JZU UKC Tuzla sa datumima pregleda: 18.01.2021. i 25.01.2021.

godine, Specijalistički nalazi specijaliste neuropsihijatra JZU Dom zdravlja Banovići-Centar za mentalno zdravlje sa datumima pregleda: 25.02.2021. godine, 23.03.2021. godine, 27.04.2021. godine i, 20.05.2021. godine, Obrazac 2-Obrazloženja o nužnosti prisilnog zadržavanja-Prilog uputnici za bolničko liječenje JZU Dom zdravlja Banovići, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Policijske stanice Banovići br. 08-06/13-2/21 od 18.01.2021. godine, Obavijest Policijske stanice Banovići br. 08-06/13-2-03.2-3-1362/21 od 14.04.2021. godine, zahtjev tužiteljice od 20.01.2021. godine i 10.05.2021. godine, Odgovor tuženog broj. 5729/21 od 31.03.2021. godine i 10460/21 od 10.06.2021. godine, Izvještaji o periodičnom ljekarskom pregledu JZU Dom zdravlja Banovići br. 200/21 od 28.06.2021. godine i 816/21 od 12.08.2021. godine, fotografije koje se nalaze na stranicama označenim rednim brojevima 1-11 gdje se na svakoj stranici nalazi po četiri (4) fotografije, Žalba od 04.02.2019. godine koju je tužiteljica uputila Ombudsmanu za ljudska prava BiH zajedno sa ptt potvrdom kao dokazom o prijemu preporučene pošiljke, Odgovor na zahtjev tuženog broj: 22490/18 od 11.12.2018. godine; i materijalnih dokaza redloženih od strane tuženog i to: Izjava zaposlenika tuženog Ž.S. od 22.02.2021.g., Izjava zaposlenika tuženog I.N. od 19.02.2021.g., Izjava zaposlenika tuženog A.S., Izjava zaposlenika Ć.S. od 18.02.2021.godine, Izjava zaposlenika D.A. od 18.02.2021.godine, Izjava zaposlenika K.S., Izjava zaposlenika S.A. od 18.02.2021.godine, Izjava zaposlenika H.H. od 04.09.2020.godine na okolnosti Prijedloga za umanj enje ličnog dohodka od 5% za mjesec septembar 2020.godine od strane Upravnika Radne jedinici "Ishrana radnika" D.R., zbog narušavanja radne discipline, javnog reda i mira u firmi, kao i narušavanja ugleda firme, te narušavanja međuljudskih odnosa, Izjava zaposlenika R.N. od 04.09.2020.godine, Prijedlog za umanj enje ličnog dohodka za mjesec septembar 2020. godine od 04.09.2020.godine, Prijedlog za umanj enje ličnog dohodka za mjesec septembar 2020. godine od 08.09.2020.godine, Prijedlog za izmjenu Ugovora o radu broj:966/20 od 13.07.2020. godine, Prijedlog za raspored radnika broj:14048/20 od 11.09.2020.godine, Odluka o otkazu Ugovora o radu sa ponudom novog ugovora o radu broj:14255/20 od 15.09.2020.godine, Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: 14256/20 od 15.09.2020.godine, Zahtjev za zaštitu prava od 20.01.2021.godine, Zahtjev za zaštitu prava od 10.05.2020.godine, Odgovor na Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa broj: 5729/21 od 31.03 2021.godine, Odgovor na Zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa broj:10460/21 od 10.06 2021. godine, Rješenje Federalnog zavoda PIO/MIO, Kantonalna administrativna služba Tuzla broj:1828-216/06 od 31.01.2007.godine, Kopija specijalističkog nalazu JZU Univerzitetski klinički centar Tuzla broj:1102/230 od 18.01.2021.godine. Provedena su vještačenja po vještaku medicinske struke iz oblasti medicine rada dr. P.N. iz T. i vještačenje po vještaku medicinske struke neuropsihijatru dr B.K. iz T., saslušani su svjedoci S.N., Lj.Š., K.E., A.E., R.S., H.F., D.A., K.F., Š.M., I.N., Ž.S., A.S., R.N., D.R. i K.S., saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke, pa je sud, savjesnom ocjenom izvedenih dokaza, u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku FBiH („Sl. novine FBiH“ br.53/03, u daljem tekstu: ZPP) odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Među strankama nije sporno da je tužiteljica u utuženom periodu bila zaposlenica tuženog na radnom mjestu sanitarnog tehničara a što prizilazi iz Aneksa ugovora o radu br: 12395/20 od 11.08.2020. godine i 10635/20 od 09.07.2020. godine, i Ugovor o radu br.14256/20 od 15.09.2020. godine. Među strankama je sporno da li je tuženi povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje u procesu rada i radnih uslova odnosno da li je postojala diskriminacija u vidu uznemiravanja i mobinga, te da li je tuženi obavezan nadoknaditi tužiteljicu naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda i časti.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke iz oblasti medicine rada dr P.N. iz T. od 29.04.2022. godine, proizilazi da je vještak nakon uvida u medicinsku dokumentaciju i drugu dokumentaciju iz sudskog spisa, uvoda u zdravstveni karton tužiteljice, te uvida u drugu medicinsku dokumentaciju, radne anamneze, intervjuja i istorije bolesti u okviru neposrednog pregleda tužiteljice i procjene ekspozicije psihološkom uznemiravanju, konstatovala sljedeće da je mobing specifični oblik ponašanja na radnom mjestu, kojim jedna osoba (definisana) ili više njih sistematično psihički zlostavlja i ponižava drugu osobu, s ciljem ugrožavanja njenog profesionalnog ugleda, što može naštetiti fizičkom i mentalnom zdravlju i sve do eliminacije žrtve s mjesta (osnovni cilj ili namjera). I da se takve se aktivnosti odvijaju ponavljano u pravilnim intervalima svake sedmice (najmanje jedanput), kroz duže vrijeme u kontinuitetu. A izloženost mobing ponašanjima prema definiciji do javljanja prvih simptoma poremećaja zdravlja ako se ponavlja konunuirano svake sedmice je najmanje šest mjeseci, od kada se i očekuje Reakcija na stres, a prosječna izloženost (ekspozicija) mobingu prije razvoja bolesti je 15 mjeseci, a obzirom da tužiteljica nije trpila mobing, ne može se utvrditi uzročno-posljedična veza sa zdravstvenim poremećajem koji je uzrokovan psihološkim uznemirivanjem u određenom vremenu od 15.09.2020. godine pa do pokretanja tužbe 05.07.2021. godine, te je vještak u konačnici zaključila da tužiteljica nije trpila mobing na radnom mjestu, te se ne može se utvrditi uzročno-posljedična veza sa zdravstvenim poremećajem koji je uzrokovan psihološkim uznemiravanjem, u naznačenom vremenu u tužbi: od septembra pa pokretanja tužbe 05.07.2021. godine. Te da je tužiteljica dobila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme radno mjesto sanitarni tehničar 15.09.2020. godine, a da je poznata činjenica da je na to mjesto postavljena dobrom voljom upravo nadređenog. Te da nije objektivno pretpostaviti da je od početka bila izložena mobingu. I da je zapravo, u naznačenom periodu tužiteljica je napravila dvije incidentne situacije u okviru disocijativnih fenomena, u okviru svoje bolesti, prvi incident se dogodio 18.01.2021. godine i tom prilikom se zaključala u kancelariju sa prijetnjom da će se ubiti zbog nadređenog koji traži da piše izjavu zajedno sa drugim radnicima zbog radne nediscipline u radno vrijeme, i da je liječena pod kontrolom psihijatra ambulantno i koristila bolovanje od 19.01.2021. godine do 01.04.2021. godine, a drugi incident je tužiteljica napravila kad se neposredno vratila na posao s bolovanja 06.04.2021 .godine, kad je prijetila da ubiti nadređenog koji je zahtijevao da nema okupljanja u krugu niti pred portirnicom. Te da je u ovom slučaju negativna je radna anamneza i isključuje izloženost mobing ponašanjima tj. psihološkom uznemiravanju od strane

nadređenog (tehničkog rukovodioca Standard i usluge). Te je vještak konstatovala da tužiteljica nije trpila mobing, i da se stoga ne može utvrditi uzročno-posljedična veza između psihičkog uznemiravanja ili mobing ponašanja i specifičnih simptoma kao i poremećaja zdravlja i bolesti. Tužiteljica nije trpila mobing na radnom mjestu, pa prema tome nije trpila duševnu bol zbog mobinga, niti druge posljedice. Te da su međuljudski odnosi među radnicima su bili loši i konfliktni u radnoj jedinici, ali da se isključuju problemi, konflikti i incidentne situacije u direktnoj komunikaciji tužiteljice i nadređenog. Te je vještak još u svom nalazu napomenula da se tužiteljica dugi niz godina, po zdravstvenom kartonu zabilježeno od 2004. godine, kontinuirano liječi antidepresivima, sedativima i povremeno psihoterapijom zbog disocijativnog somatiformnog poremećaja, i da bolest bi prema istoriji bolesti imala povremena pogoršanja kao i početkom 2021. godine, i oporavak od incidentne situacije od 18.01.2021. godine je prema nalazima psihijatra napredovao već u prvih 7 dana i druga kontrola zakazana za 1 mjesec, potom za 3 mjeseca, a šećerna bolest i hipertenzija su bile kontrolirane bez pogoršanja, to je dugogodišnji hronični morbiditet. Na ročištu pred sudom vještak je u cijelosti ostala kod datog nalaza i mišljenja od 29.04.2022. godine, a sud je nalaz i mišljenje vještaka u prihvatio kao stručan i objektivan, jer je vještak nalaz uradila u skladu sa pravilima struke i rješenjem suda, a prigovore punomoćnice tužiteljice sud smatra paušalnim, i ničim dokazanim.

Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka medicinske struke iz oblasti neuropsihijatrije prim.dr. B.K. iz T. od 24.05.2022. godine, proizilazi da je vještak nakon uvida u dokumentaciju u sudskom spisu i medicinsku dokumentaciju, te neposrednog psihijatrijskog intervjua i pregleda tužiteljice, dao mišljenje u kome je konstatovao da je tužiteljica H.H., rođena ... , udovica, majka dvoje djece, sa završenom srednjom medicinskom školom, da je tokom rada, kod poslodavca, kod tuženog 2007. godine doživjela stres na poslu i nakon oporavka je proglašena invalidom II kategorije, a da je 2011. godine njen sin doživio tešku povredu na radu, sa gubitkom vida na oba oka, te da je tužiteljica u tim periodima liječena i pod kontrolom neuropsihijatrijske službe te se uspješno oporavila uz redovne radne aktivnosti, i kraća bolovanja kod tuženog. Te da tužiteljica događaje koji su opisani u tužbi, doživljava kao izuzetno ugrožavajuće, podcjenjivačke i sa „stanjem zlostavljanja” i kod nje su doveli do narušenog mentalnog zdravlja, što je zahtijevalo i psihijatrijsko liječenje kod psihijatra u UKC Tuzla i u Centru za mentalno zdravlje Doma zdravlja Banovići, te da je njena klinička slika sa jasnim simptomima: Anksiozno depresivnog reagovanja, Poremećajem prilagodbe i Disocijativnim reakcijama, te da navedeno stanje u kome se nalazi, u medicinskoj dokumentaciji na UKC Tuzla i Centra za mentalno zdravlje Banovići, jasno i nedvosmisleno se, pored kliničkih simptoma bolesti, označava i kao „Problemi vezani za zaposlenost Z 56. Vještak je dalje u mišljenju naveo da je Disocijativni (konverzivni) poremećaj F 44, djelomični je ili potpuni gubitak integracije sjećanja iz prošlosti, svijesti o osobnosti i izravnih sjećanja te kontrole tjelesnih pokreta, te da ovaj poremećaj teži ka ublažavanju kroz nekoliko tjedana ili mjeseci, osobito ako im je početak vezan uz traumatski životno događaj, kao što je kod tužiteljice, psihogenog su porijekla, usko vremenski vezani s traumatskim događajem, nerješivim ili nepodnošljivim

problemima ili poremećenim odnosima, kao što su tužiteljčini doživljaji psiho-traumatičnih dešavanja koje je doživljavala na radnom mjestu. Te da je potrebno istaći da u ovom slučaju, medicinski pregledi i ispitivanja koja je provodila u to vrijeme, ne pokazuju prisutnost ni jednog poznatog poremećaja, koji bi mogao dovesti do navedene kliničke slike bolesti, i da postoji dokaz u medicinskoj dokumentaciji, da je njeno stanje izraz emocionalnog konflikta ili emocionalnih potreba, te da se simptomi razvijaju u uskoj vezi sa psihološkim stresom na radnom mjestu. Te je vještak konstatovao da psihotraumatska doživljavanja na radnom mjestu a koja su predmet tužbe u ovom postupku, imajući u vidu podatke iz spisa Suda i medicinske dokumentacije, sa uvidom u nalaz vještaka medicine rada i neposrednog pregleda i psihijatrijskog intervjua, dovela su kod tužiteljice do duševnih tegoba koje su značajno remetile njenu psihosocijalnu ravnotežu i radni učinak, a klinički su to: Disocijativni poremećaj F 44, Anksiozno depresivni poremećaj sa Poremećajem prilagodbe F 41.2, te problemi vezani uz zaposlenost Z 56, a koji poremećaji su uzročno posljedično vezani za psihotraumatska doživljavanja na radnom mjestu. I da duševni bol i strah jakog intenziteta kod tužiteljice, kao posljedica emocionalnog odgovora na hronični stres na radnom mjestu je trajanja 1 dan, a duševna bol i strah srednjeg intenziteta je trajanja 4 sedmice odnosno 28 dana, a duševna bol i strah slabijeg intenziteta, kao odgovor na hronični stres na radnom mjestu je trajanja narednih 5 mjeseci, odnosno 150 dana. Te da stanje emocionalnog poremećaja sa smetnjama socijalnog funkcionisanja i radne aktivnosti, se ispoljava obično tri mjeseca od početka djelovanja stresa ili njegovih posljedica, ali pošto se kod tužiteljice simptomi javljaju, kao odgovor, na hronični stres, simptomi mogu da traju i duže od 6 mjeseci. Dalje je vještak naveo da je duševna bol kompleks negativnih, neprijatnih emocija koje štetno utječu na kvalitet življenja i na psihosocijalno funkcionisanje, a strah je subjektivni osjećaj na postojeću opasnost po psihički ili fizički integritet ličnosti, to je vrlo neprijatno osjećanje, tj afektivni odgovor na opasnost koja je realna a ličnost nije u mogućnosti da ukloni opasnost i traje onoliko dugo koliko traje opasnost. Te da je tužiteljica doživjela tragediju svog sina 2011. godine i to je doživjela stresno i sa emocionalnim teškoćama i liječila se pod kontrolom neuropsihijatra i to liječenje i njen oporavak je uspješan jer kod iste nije došlo do trajnog duševnog oboljenja, a što potvrđuje i njena radna sposobnost za taj period uz povremene periode bolovanja, te da tužiteljčino duševno zdravlje, nakon 18.01.2021. godine, a zbog produženog hroničnog stresa na poslu je opisano u nalazu, sa procjenom duševnih bolova i straha te kliničkim dijagnozama i uzročno posljedično je vezano za probleme vezane na poslu, a koji problemi su opisani u tužbenom zahtjevu, te se ovi psihički poremećaji odnosno ovaj emocionalni odgovor se ne bi desio bez navedenih „problema„ na radnom mjestu, koje je tužiteljica doživjela kao hroničnu psihotraumu, te da tragedija sina tužiteljice iz 2011. godine se, ni u kom slučaju, ne može dovoditi u vezu sa simptomima koji su se javili kao emocionalni odgovor na psihotraumatska događanja, a koja su predmet ovog vještačenja. Nalaz i mišljenje ovog vještaka, sud je cijenio u skladu sa ostalim dokazima, te utvrdio da njegov nalaz nije od uticaja za rješavanje ove pravne stvari iz razloga datih u nastavku.

Iz iskaza tužiteljice, saslušane u svojstvu parnične stranke, proizilazi da je završila medicinsku školu – opšti smijer ...,g. u T., a da je kod tuženog zaposlena od 03.05.1984. godine, na radno mjesto servirke, a nakon godinu dana je svojim radom unaprijeđena i dobila sam rješenje poslovođe restorana, i te poslove je obavljala 23 godine, a nakon 23 godine u restoranu PK Ćubrić došlo je do napada na nju i njenu radnu kolegicu U.M. 2004. godine od strane M.A., zv. V., koji ih je napao nožem i bile su zatvorene dva sata u restoranu, nakon čega je išla na dnevno liječenje u Kreku – odjeljenje neuropsihijatrije u dnevnu bolnicu, nakon kojeg događaja je bila na bolovanju 2 godine, i povodom tog događaja je postala invalid rada II kategorije, a tada je taj invaliditet bio neograničen, te da se od 2007. godine vratila na radno mjesto poslovođe restorana, ali je tuženi bio dužan da je rasporedi na drugo radno mjesto, što tuženi nije učinio do 2011. godine, kada su je pokušali ponovno da vrate na staro radno mjesto – poslovođa restorana u restoran održavanja željezničkih vozila. A od 2007. do 2011. godine je bila poslovođa restorana u direkciji i nakon što je raspoređena u restoran održavanja željezničkih vozila zapriječeno joj je otkazom od strane S.M., koji je bio zaposlen kao ekonomista u Društvenom standardu tuženog, i kako nije imala drugog izbora i prihvatila je i radila na radnom mjestu poslovođe restorana održavanja željezničkih vozila, i to tri dana, tog trećeg dana kada je preuzela radno mjesto poslovođe u tom restoranu u jutarnjim satima kada je rezala hljeb, tačno u 06.20 sati, pala je i dobila moždani udar zbog straha od pijanih ljudi, neobrijanih ljudi, noža, te sam nakon toga otišla na bolovanje i na bolovanju bila 45 dana, te nakon zaključenja bolovanja se javila upravniku ishrane D.R. i pitala ga na koji pogon da ide raditi, on joj je otvorio vrata jedne kancelarije i rekao joj „sjedi tu“, tu je sjedila 10 dana, niko od njenih kolega nije joj otvorio vrata i nije znala šta su joj radni zadatci, nakon 10 dana dobila je rješenje stručnog tima tuženog da je raspoređena na radno mjesto „skladištar rabljenog materijala“ u službi Društvenog standarda, u zgradi društvene ishrane koja se nalazi preko puta MUP-a i u toj zgradi se nalazi centralna kuhinja, što je i prihvatila i radila poslove i radne zadatke skladištara rabljenog materijala 9 godina, tj. do 2020. godine. Dalje u svom iskazu tužiteljica je navela da se obratila stručnoj komisiji tuženog pismenim putem da joj u skladu sa stručnom spremom, a po odlasku H.D. u penziju koja je radila na radnom mjestu sanitarnog tehničara, dodijele to radno mjesto, i taj zahtjev je predala u junu mjesecu 2019. godine, a odgovor je čekala punih 6 mjeseci do 13.12.2019. godine, u kojem odgovoru tuženog stoji da je adekvatno raspoređena u skladu sa svojom stručnom spremom, te da iz tih razloga ne mogu udovoljiti njenom zahtjevu. Navela je da se osjećala degradirano i poniženo što obavljate poslove poslovođe restorana, odnosno skladištara rabljenih materijala, jer sa medicinskom školom raditi sa otpadom niko ne bi mogao izdržati osim nje, i to punih 9 godina, a ti poslovi su uključivali težak fizički rad, podizanje guma kamiona, pomijeranje pultova, podizanje kazana za kuhanje, rashladne vitrine, kopir aparati, printeri..., a također se osjećala degradirano i dok je radila poslove poslovođe restorana. A kada je kod tuženog za direktora ili VD direktora došao K., u junu 2020.g., otišla je kod njega i ispričala mu svoju situaciju i rekla mu da je već 1,5 godinu upražnjeno radno mjesto sanitarnog tehničara nakon odlaska H.D. u penziju, a da niko nije raspoređen na to radno mjesto i da njoj nije jasno zašto nije raspoređena na

to radno mjesto, a K. je odmah nazvao Š.M. i naredio mu da od 01.07.2020. godine njoj sačini aneks ugovora po kojem bi obavljala poslove sanitarnog tehničara, i istog dana taj aneks je i sačinjen te je ona od 01.07.2020. godine počela raditi na poslovima sanitarnog tehničara, a pošto nije imala sanitarnu knjižicu, koja je obavezna za to radno mjesto, obavljala je poslove HTZ opreme, a koji poslovi i jesu u opisu tog radnog mjesta sanitarnog tehničara, a u augustu 2020. godine je dobila sanitarnu knjižicu nakon čega je otišla ponovno do direktora koji joj je dao aneks ugovora i za mjesec august 2020.g. za radno mjesto sanitarnog tehničara i u njenom prisustvu je ponovno pozvao Š.M. i rekao mu da ode do stručnog tima i kaže im da se njoj da radno mjesto sanitarnog tehničara, a što je M. i uradio, a 15.9.2020.g. dobila je rješenje stručnog tima po kojem sam raspoređena na radno mjesto sanitarnog tehničara, a od 01.7.2020.g. kako je počela raditi na poslovima sanitarnog tehničara koji se odnose na HTZ opremu, te nije prekidala rad na poslovima tog radnog mjesta, a 18.8.2020.g. je otišla u obilazak objekta Zlača gdje je zatekla meso koje nije iz njihove kuhinje, kuhani grašak, kuhanu rižu, kuhani grah koji nisu bili adekvatno pokriveni, na frižideru nije postojala zabilješka kada je šta kuhano i koliko će stojati u frižideru, kuhinja je bila u katastrofalnom stanju, kanta za smeće je bila prepuna otpada od hrane, radnici nisu bili adekvatno obučeni u radne uniforme, i nakon tog obilaska Zlače otišla je do Š.M. da mu predoči stanje jer ju je bilo strah od inspekcije, jer je ona u tom slučaju bila odgovorna, i tom prilikom joj je M. rekao „jao dobrih grudi koje sam gledao 6 godina u direkciji“, nakon čega je počela da plače, ustao je i rekao joj „da li kod tebe nekada spadnu hlače“, pogledala je u njega i skamenila se i rekla mu „tehnički, ja ću ovo prenijeti svom sinu“, na što mi je on rekao „ja sam te stavio, upamti da ću te i skinuti“, počela je plakati i izašla je iz njegove kancelarije, sjela kod Š. u kancelariju, a nikom ništa nije rekla, nakon čega je otišla u svoju kancelariju, razmišljala šta da uradi, bojala se to prenijeti svom sinu jer nije znala kako će on reagovati na to, i u njenoj kancelariji ju je tada R.D. pitao zašto plače, a ona mu je rekla „sram ga bilo“, a R. me je pitao „koga“, ona je rekla „tehničkog“. Dalje u iskazu je navela da je dana 06.09.2020. godine u njenu kancelariju ušao D.R. i rekao joj „M. me je nazvao i rekao da dok te on ne nazove da nema obilazaka pogona“, a krajem istog mjeseca ona je pitala tehničkog Š.M. „zašto me niste skinuli“, a on joj je rekao „laže R.“, te da R. ima zabilješku o tome u svojoj teki na dan 06.9.2020. godine, i da od tog dana nije imala komunikaciju sa Š.M., ali joj je R. prenio da je zabranjeno okupljanje ispred portirnice gdje je ona izlazila da zapali cigaretu, a nakon 7 dana R. joj je rekao da je Š.M. naredio da može obilaziti pogone u pratnji A.E. i R., i da njen prvi obilazak sa A.E. je bio obilazak centralnog restorana u zgradi društvenog standarda, u neposrednoj blizini njene kancelarije, i tom prilikom su zabilježili manjkavosti te kuhinje, drugi put su otišli u restoran Separacija gdje su obadvoje konstatovali uredno stanje, a nakon toga naredne sedmice je sa D.R. otišla u restoran Vuča vozova, gdje je poslovođa bila B. udato A.S., i tu su našli buđave mrve gdje stoji hljeb i bureci, nakon čega je pozvala i R. da to vidi, pitala ga „šta ćemo“, a on je rekao „piši“, poslovođa se pravdala da je ona u taj restoran došla prije tri dana i da je zatekla takvo stanje kakvo jeste od H.F., a da joj je ona rekla da je opis njeng radnog mjesta da opiše zatečeno stanje. Dalje je navela da je restorane uvijek obilazila u prisustvu R.D. do decembra 2020. godine, svakih 15 dana

vršen je obilazak po jednom restoranu, i onda se rotiralo, i tom prilikom je nalazila manjkavosti: radnice su imale velike nokte, radile su u štiklama, nisu nosile rukavice, radile su mantilima bez rukava, i te manjkavosti su se ponavljale kod tri radnice: I.N., Ž.S. i A.S., a početkom decembra 2020. godine, ju je nazvao M.Š. i rekao joj da ne obilazi restorane i nagovijestio joj da će je skinuti sa tog radnog mjesta, te da misli da je M. tako postupio jer po kazivanju M. sekretarice S., I.N., Ž.S. i A.S. su dolazile do tehničkog M. i žalile se na nju, tako da ona od decembra 2020. godine nije obišla niti jedan restoran tuženog, te je se osjećala odgovornom za obilazak restorana, jer da se desilo trovanje, bakterije itd, ona bi bila odgovorna jer je nosila takvo rješenje, i osjećala je strah zbog te odgovornosti, bojala se da će joj M. dovesti inspekciju, osjećala je promjene u zdravstvenom stanju zbog toga, nije mogla mirno spavati, a svaki polazak na posao kada bih vidjela R. očekivala bi neku poruku od M., nikad nije dobila pohvalu od njega, nego je pisala izjave jer nije zatvorila vrata na WC-u i šta je rekla S. na separaciji itd. Dalje u svom iskazu je navela da je dana 13.12.2020. godine, u kancelariji u kojoj je boravila ranije, tj. kancelariji rabljenog materijala, gdje smo bili ona, H.F., Š.E., R.S. i D.R., misli da je u vrijeme pauze, i svi prisutni su tada od nje tražili da zapjeva jednu pjesmu, a snimali i F., R. i E., a ona je zapjevala tiho jednu pjesmu i sa S. još jednu pjesmu, tj. ukupno dvije pjesme, nakon čega je otišla u svoju kancelariju sanitarnog tehničara, te da ona tu ne vidi ništa loše jer je tu bio prisutan i upravnik R. koji rukovodi jedinicom i isti joj ništa nije rekao. Te da ona ne zna ko je navedeni snimak postavio na facebook, a za snimak je saznala od R.S., koji joj je rekao da je Š.M. na upravi društva pustio snimak koji je sačinjen tog dana i svi su tada saznali za taj snimak, te da jer nju to veoma pogodilo. I odmah iza Nove godine R. joj je rekao da ona, F. i S. moraju pisati izjavu povodom nastalog snimka, a povodom istog snimka izjavu nisu morali pisati D.R. i Š.E., te da je po nalogu Š.M. trebala pisati izjavu, i prvobitno ona tada nije htjela napisati traženu izjavu, da bi 18.01.2021. godine R. otvorio vrata njene kancelarije i rekao njoj i F. „pišite izjavu“, F. je napisala izjavu, S. je galamio i nije htio napisati izjavu, i ona je napisala izjavu ali kada je krenula u R. kancelariju a osjećala se loše, predala izjavu i krenula na pauzu i otišla svojoj kući i nakon određenog vremena se vratila na posao gdje je bila prisutna E.P., koja je tu radila preko zadruga i bila je s njom u kancelariji, te je rekla E. „E. pokupi stvari, vidi šta rade sa mene, očekuj i ti isto“, i ubrzo nakon toga je izgubila svijest i ničega se više ne sjeća, prvo sljedeće čega se sjeća da je došla sebi u sanitetu u Ž., pored nje su bila dva policajca i jedna policajka, i ona ih je pitala da joj nije poginuo sin, a oni su joj rekli ne brini se, nisi ti nešto dobro možda je moždani udar, te ju je sanitet dovezao na psihijatriju u Tuzli, na Kozlovcu, gdje ju je prihvatila neka mlada doktorica i pitala je „šta je“ a ona je rekla „ne znam“, a od vozača saniteta je čula da je rekao „pokušaj samoubistva“, onda je ta doktorica naredila da dođe druga starija doktorica jer će biti sudski postupak, i ta starija doktorica ju je pregledala i rekla joj „ovdje nema dileme F44 Z56 dijagnoza“, te joj dala terapiju i vratila je kući, te je napomenula njenoj snahi da ona 7 dana mora biti pod nadzorom, a kroz 7 dana otišla je na kontrolu i doktorica joj je produžila terapiju i uputila je na redovnu kontrolu u DZ Banovići, zbog čega je bila na bolovanju ukupno 2,5 mjeseca, i za to vrijeme je niko iz firme nije nazvao da je pita kako je, a pred kraj prvog mjeseca njenog bolovanja nazvao

ju je R. i rekao joj da dođe jer je M. spreman da razgovara sa njom, a ona je rekla „ne, razgovarat ćemo samo putem suda“. Te ju je R. ponovno nazvao nakon jedan mjesec i isto je ponovno pitao, a ona mu je isto odgovorila. Dana 01.04.2021. godine je počela raditi i tog jutra R. je otvorio vrata njene kancelarije, dao joj bijelu kovertu i rekao joj „ovo je pošta za tebe“, u istoj je bila obavijest da njenom zahtjevu ne može udovoljiti i u istoj obavijesti je bila zabilješka da joj se dostavljaju izjave svjedoka, a iste nisu bile u prilogu te obavijesti, a koje izjave dobila nakon što je posjetila tadašnju direktoricu pravnih poslova, a među izjavama radnika je i izjava D.R., pa je tužiteljica pozvala R. u svoju kancelariju u kojoj je tom prilikom bila prisutna i H.F. i rekla mu „zar je moguće upravnice da si ti mogao o meni ovako pisati“, a on joj je rekao „nisam ja to pisao“, a nakon što mu pokazala izjavu rekao joj je da je to njegov rukopis i njegova izjava, a ona mu je rekla da će se vidjeti na sudu i zahvalila mu se na svemu, zatvorila vrata i pročitala sve izjave, plakala, što joj je bio moker od suza, i u 11.00 sati neko joj je pokucao na vrata, pogledala je na vratima su bila dva policajca, pitali su je Da li je ona H.H., ona je rekla da jeste, naredili su joj da digne ruke u vis, na što im je ona rekla djeco manite se toga, a jedan od policajaca joj je rekao „postupi po naredbi“, što je i uradila, ustala i digla ruke, pitali su je „imaš li ti oružje“, a ona je odgovorila da ne zna ni kako pravo oružje izgleda, pitala ih je odakle vam to, oni su joj rekli da ih je nazvao M.Š. i rekao da ga je nazvao R.D. i rekao mu da je ona rekla da ima oružje i da hoće da ubije Š.M., nakon čega su policajci otišli, a ona se nakon toga osjećala vrlo loše, osjećala je strah jer na njenim vratima nije bilo brave jer je mislila da možda u njenoj latici ima pištolj, sumnjala je da joj možda nije neko podmetnuo neko oružje, tj.R. ili M.. Te je naredno jutro otišla u PS Banovići da prijavi NN lice koje je lažno prijavilo da posjeduje oružje, otišla je do načelnika PS Banovići i tražila da policajci dođu i pretresu njenu kancelariju jer ima strah i ne smije ući u kancelariju, što je i urađeno, te ništa nije pronađeno. A nakon nekih 10-tak dana nazvao ju je M.Š. i rekao joj „pudlice, traži sebi kolibu, a ja sam ti našao podrum, smijenit ću te“, i tada nije mogla shvatiti šta je htio time reći, pitala je R. šta to znači, a R. joj je rekao „on će te skinuti da pereš termose, čekaj u kancelariji“. I ona je nadalje sjedila u svojoj kancelariji, ništa nisam radila, R. je dijelio radnicima sterilne bočice vezano za sanitarne preglede radnika, F. je išla u DZ vezano za sanitarne knjižice, a R. je išao u obilaske restorana što radi i dan danas, a ona je samo radila na poslovima HTZ opreme, i njoj je M.Š. zabranio da radi poslove sanitarnog tehničara, jednostavno ju je nazvao i rekao da nema više obilaska restorana po pogonima i rekao joj da čeka da je smijeni, a ostali su sami preuzeli druge poslove. A u mjesecu maju nazvao ju je M.Š. i rekao joj „kupi se u podrum, čekaj rješenje, izvadi ljekarsko, vraćena si na skladištara rabljenog materijala“, nakon čega je izvadila ljekarsko uvjerenje, a u ljekarskom uvjerenju napisao je da ona nije sposobna za obavljanje poslova skladištara rabljenih materijala i da se uputi na ocjenu radne sposobnosti, međutim ponovno je nazvao M.Š. i rekao joj da je raspoređena na pranje suđa u kuhinji, a poslije ljekarskog da se javi M.L. šefu kuhinje, nakon čega je ponovno otišla na ljekarski pregled, a dr.I.H. joj je napisao da nije sposobna za radno mjesto pranja suđa i uputio je na ocjenu radne sposobnosti, nakon čega je prešla u podrum, u aprilu ili maju mjesecu 2021. godine, gdje je bila 8 mjeseci. Dalje u svom iskazu tužiteljica je navela da joj je bila onemogućena

komunikacija sa nadređenim Š.M., a u tom podrumu nije imala telefon, te da nije imala mogućnost da kontaktira sa drugim radnim kolegama, jer su se njene kolege bojale komunicirati sa njom, a zvali su je kući telefonom, bojali su se ako budu pričali sa njom da će ih M. skinuti sa njihovih radnih mjesta. Dalje je navela da sada radi u kancelariji sanitarnog tehničara, gdje ju je vratio A.E.-sadašnji tehnički rukovodilac društvenog standarda, a nekadašnji zamjenik tehničkog rukovodioca Š.M., te da je ona sa N. bila u lošim odnosima, jer isti pije alkohol na poslu i dobacuje svašta radnicama, da je ona na njegovo ponašanje reagovala čak mu i prijetila da će mu otići kući i reći sve njegovoj ženi, te da je poslove vezane za HTZ opremu obavljala je čistačica K.S. dok je ona bila na bolovanju vezano za događaj od 18.01.2021. godine. Dalje je navela da je dana 05.01.2021. godine, otišla kod M. iz razloga što joj je on trebao potpisati ugovor o sanitarnim knjižicama, koje je ona trebala dostaviti DZ Banovići radi izrade sanitarnih knjižica, i te prilike su u Radničkom domu bili prisutni A.E. i sekretarica S.Č., a M. je bio odsutan. Tom prilikom joj je S. rekla da je M. odsutan ali da taj ugovor može potpisati i A.E., a on je rekao „mogu potpisati, ali neću, jer on je moje potpise zgužvao i bacio“, pitala ga je ko a on joj je pokazao rukama „ovaj, što misli da je sve njegovo“, pri tome misleći na M.Š. jer oni nisu bili u dobrim odnosima, nisu komunicirali, a nakon određenog vremena M. je došao u svoju kancelariju, ona je došla do praga njegove kancelarije, a u kancelariji su bili on i sekretarica S., i da bih omekšala situaciju M. se obratila riječima „što nam se tehnički sredio“, na što je on ustao sa stolice i obratio joj se riječima „sredio sam se da bi me ti i F. smijenile“, te je nastavio „upamtićeš ko je M.“ te se obratio S. „S. zatvori vrata da je ne gledam“, što je S. i uradila, te je ona te prilike M. se obratila riječima „zapamtićete i vi ko sam ja, vidjet ćemo se na sudu“. Dalje je navela da ju je lično pozvao D.A., upravnik Radničkog doma, kod sebe u kancelariju, izvinuo joj se i rekao joj da je pod pritiskom napisao protiv nje izjavu, jer da nije napisao istu M.Š. bi ga skinuo sa radnog mjesta, doslovce joj je rekao „reci šta da kažem, al mi oprosti“, a ona mu je rekla da samo traži istinu. A početkom januara 2021. godine otišla je do tadašnjeg VD direktora k., i ispričala mu situaciju, a on joj je rekao „ovo je trinaesti radnik koji dolazi, ja ne znam šta je sa tim čovjekom, moraću napraviti sastanak u vašem preduzeću, da vidimo šta se to dešava“, a sastanak se nije održao jer je ona ubrzo imala pokušaj samoubistva. Na upit punomoćnika tuženog tužiteljica navela da je prije dolaska Š.M. na radno mjesto tehničkog rukovodioca Standarda i usluga, radila na poslovima skladištara rabljenog materijala, a da trenutno ima rješenje sanitarnog rješenja, ali da ne obavlja te poslove samo ima rješenje za to radno mjesto, te da je M.Š. po pozivu K. podnio prijedlog za izmjenu ugovora o radu, odnosno za preraspored na radno mjesto sanitarni tehničar, te da je na taj način raspoređena na bolje radno mjesto sa većim koeficijentom, na radno mjesto koje joj pripada sa većim koeficijentom plaće, te da preraspored radi stručni tim, koji se sastoji od 12 osoba, a ne samo Š.M., a on je prisutan tu i jedan je od članova tog tima, te da ona smatra da je nju unaprijedio stručni tim a ne Š.M..

Iz iskaza svjedoka S.N., zaposlenice tuženog, proizilazi da je svjedok radi kod tuženog kao poslovođa restorana na separaciji u RJ društvenom standardu – ishrana radnika, te da poznaje tužiteljicu i da nije s njom u

zavadi, da su zajedno počele raditi kao servirke, a ona je kasnije su postale poslovođe restorana po različitim pogonima, s tim da su se mjenjale po pogonima, i da joj je poznato da je tužiteljica raspoređena na radno mjesto sanitarni tehničar ali se ne sjeća kada tačno, to je bilo kada je za tehničkog direktora došao M.Š., te da je poslove sanitarnog tehničara prije tužiteljice obavljala H.D., koja je otišla u penziju, te da sanitarni tehničar treba da vodi sanitarne knjižice radnika, da dolazi po pogonu i obilazi ranike, pregleda uniforme, urednost ruku, da li imaju duge nokte ili nalakirane nokte, urednost restorana, provjerava rokove namirnica i pregleda higijenu restorana, te da je tužiteljica prošle godine dva puta dolazila u restoran gdje ona bila poslovođa i nije više, tada je opomenula Ž.S. u vezi njene odjeće, jer je ista na sebi imala majicu bez rukava, jer je potrebno da se nosi majica sa rukavima bijele boje. Dalje je svjedok navela da od nje niko nije tražio da piše bilo kakve izjave u vezi rada tužiteljice, te da je Š.M. bio njihov direktor do unazad godinu dana, i da joj nije poznato zašto je smijenjen, te da njoj nije od nadređenih zabranjeno da obavlja poslove svog radnog mjesta za koje ima ugovor o radu, da je imala dobar odnos sa Š.M., da nije imala nikakvih problema sa njim, da je mogla sa njim komunicirati i kontaktirati kada je imala potrebu da dobije određene upute u vezi obavljanja svojih poslova, ali da nije nikada išla u njegovu kancelariju, samo je sa njim obavljala razgovor telefonom. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je navela da ona i njene kolegice nisu imale problema sa tužiteljicom, te da joj je poznato da je tužiteljica dobila novo radno mjesto, napredovala je kada je šef bio Š.M., i da ne zna kakav je bio odnos između Š.M. i tužiteljice, a što se tiče odnosa Š.M. sa ostalim radnicima taj odnos je bio dobar, na sastancima im je obećavao bolje uslove rada.

Iz iskaza svjedoka Lj.Š., zaposlenice tuženog, proizilazi da kod tuženog radi u RJ Društveni standard na radnom mjestu poslovođe objekta – restorana u Čubriću već 7-8 mjeseci, a 25 godina radi kao poslovođa restorana, i tokom godina mijenjaju se kao poslovođe restorana po pogonima, te da tužiteljicu poznaje već 28 godina, jer su radile na istim poslovima, te da je tužiteljica bila servirka u restoranu, nakon toga poslovođa u restoranu, a nakon toga je radila u magacinu, a nakon odlaska sanitarne inspektorke H.D. u penziju tužiteljica je došla na njeno radno mjesto, te da je tužiteljica obilazila restorane gdje je ona bila poslovođa i to u Grivicama dolazila je jednom, a na Bešinu dolazila je dva puta, a zadnji put ju je obišla kada je bila poslovođa na Separaciji, i to zajedno sa zamjenikom tehničkog direktora koji je zamijenio Š.M., te da je posao sanitarnog inspektora u restoranu da obiđe objekat, pregleda datume namirnica, higijenu objekta i ličnu higijenu, tj. od radne opreme, noktiju itd., te je tužiteljica prilikom obilaska restorana u Grivicama konstatovala da je imala malo duže nokte od dozvoljenog, a to se desilo i na Bešinu, nakon čega je postupila po njenom upozorenju i odsjekla nokte, i da ih je nakon tužiteljice obilazio i provjeravao upravnik D.R. na isti način kako je to radila i tužiteljica, te da je to prije obavljala D.H.. Dalje svjedoka navela da joj nije poznato kakav je bio odnos Š.M. prema tužiteljici, te da ona nije bila u dobrim odnosima sa Š.M., jer je on imao neko svoje odstojanje te zbog njegovog načina rukovođenja. Te da njoj nije niko nikada zabranjivao da obavlja poslove svog radnog mjesta, niti joj je traženo da piše izjave. Na upit

punomoćnika tuženog svjedok je navela da je tužiteljica uvijek tražila svoja prava i istrajavala je u tome, a tražila je da se njene odluke kao šefa poštuju dok je bila poslovođa, a da joj nije poznato kakav je odnos tužiteljice sa Š.M., te da je tužiteljica prema radnicima imala korektan odnos, ali da ona nikada nije radila sa tužiteljicom, i da nju poznaje samo kao nadređenog, i da joj nije poznato kako se Š.M. ophodi prema drugim radnicima, i da Š.M. rasporedio tužiteljicu na radno mjesto sanitarni tehničar, te da je tužiteljica tim rasporedom unaprijeđena od strane Š.M., te da ih je tužiteljica obilazila je za vrijeme mandata Š.M., a nakon toga nije, i da je prilikom tih obilazaka i kontrole restorana tužiteljica postupala kao i radnica koja je ranije radila na tom radnom mjestu.

Iz iskaza svjedoka K.E., zaposlenice tuženog, proizilazi da tužiteljicu poznaje od kako je počela raditi 1984. godine, da su zajedno radile u restoranu Čubrić, ona kao servirka a tužiteljica kao poslovođa, te da sada radi u restoranu vuča – željeznički saobraćaj, a kao poslovođa restorana radim već 10-tak godina, a da otprilike svakih 6-7 mjeseci mijenjaju radno mjesto sa pogona na pogon kao poslovođe restorana, te da joj je poznato da je tužiteljica trenutno sanitarni tehničar, a na tom radnom mjestu radi od kako je otišla u penziju H.D. koja je obavljala ranije te poslove, a sanitarni tehničar vrši kontrolu restorana, tj. da li su propisno obučene, provjerava higijenu objekta i ličnu higijenu, provjerava rokove trajanja namirnica itd., i da je tužiteljica dolazila jednom dok sam ona bila poslovođa na Bešinu i jednom u Čubriću i jednom u restoranu u vuči, i tada je pregledala higijenu i ostalo te nije našla zamjerki i prema njoj se ponašala korektno, a nakon tužiteljice u obilazak restorana je dolazio upravnik D.R., te da njoj nije bilo zabranjeno od bilo koga da obavlja poslove svog radnog mjesta, te da joj nije poznat odnos tužiteljice i Š.M. niti odnos Š.M. prema ostalim radnicima, te da ona nije imala nikakvih problema sa Š.M. i da nije imala potrebu da kontaktira sa Š.M. jer sam sve odrađivala bez problema. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je navela da joj nije poznato kakav je radnik tužiteljica H.H. i kakvo je njeno ponašanje prema drugim radnicima, kao i prema Š.M. kao rukovodiocu OJ Standard i usluge, niti da joj je kakvo je bilo ponašanje Š.M. prema radnicima OJ Standard i usluge, kao i prema tužiteljici H.H., te da misli da je tužiteljicu na radno mjesto sanitarni tehničar rasporedio Š.M., ali da nije sigurna, te da je tužiteljica tim prerasporedom unaprijeđena na bolje radno mjesto.

Iz iskaza svjedoka A.E., zaposlenika tuženog - tehnički rukovodilac OJ Standard i usluge, proizilazi da tužiteljicu poznaje od prošle godine, otprilike od januara-februara 2021. godine, da je upoznao u OJ tuženog Standard i usluge, dok je bio zamjenik rukovodioca OJ Standard i usluge kod tuženog, i tužiteljica je bila raspoređena na radnom mjestu sanitarnog tehničara, kao i sada, te da je tužiteljici neposredno nadređeni upravnik jedinice R.D., a da je on kao tehnički rukovodilac nadređeni i upravniku i tužiteljici, te da su poslovi sanitarnog tehničara da se brine o sanitarnim knjižicama radnika, da prati njihov rok isteka, odgovara za izdatu HTZ opremu, te da tužiteljica radi u centralnoj kuhinji-ishrana radnika-centralni restoran, u zgradi pored zgrade policije, te da tu zgradu posjećuje skoro svake sedmice, te da je

tužiteljica boravila u kancelariji preko puta kancelarije D.R., u kojoj kancelariji je bila sama, te da je tužiteljica sa njim izlazila na teren najmanje tri puta u toku prethodne godine, tj. 2020.g, prvi put kada je imenovan za zamjenika rukovodioca, te u naredna dva-tri mjeseca je sa njim aktivno sarađivala, i da je njihova saradnja bila odlična, da je on uvažavao njeno mišljenje, da se tužiteljica razumijevala u HASAP sisteme koji su veoma bitni u njenom i njegovom poslu, te da su prilikom obilazaka restorana nalazili primjedbe i nalagali da se nepravilnosti otklone, te da je prilikom tih obilazaka tužiteljica znala povisiti ton i kada nije bilo potrebe, te da misli da je to jedina tužiteljičina mana, jer u tim situacijama nije trebalo povisivati ton, te da mu nije poznato kada je tužiteljica zadnji put obišla restorane, te da njemu nije niko zabranjivao da obavlja poslove svog radnog mjesta, niti je pisao bilo kakve izjave, i da mu je poznato da je protiv tužiteljice pokretan disciplinski postupak dok je rukovodilac bio Š.M., te da je njegov odnos sa Š.M. dok je bio njegov zamjenik bio strogo poslovan, nije imao nikakvih problema sa njim i komunikacija između njih je bila samo poslovna, te da je Š.M. bio strog u odnosu sa ostalim radnicima kao što je bio strog sa njim, te da je zadovoljan sa načinom kako tužiteljica obavlja svoje poslove i njegov odnos sa njom je strogo poslovan. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da tužiteljica i Š.M. nisu mogli da nađu zajedničku riječ, te da je tehnički rukovodilac Š.M. tražio red, rad i disciplinu, bio je jako principijelan i ukoliko bi došlo do dijeljenja mišljenja između nekoga i njega došlo bi do toga da bio on bio još strožiji, jer je uvijek trebalo da bude kako on kaže, i kod njega nije postojala fleksibilnost.

Iz iskaza svjedoka R.S., zaposlenika tuženog, proizilazi da tužiteljicu poznaje od 2010. godine, a još i prije toga kada je bila servirka u rudniku, a kasnije su bili u istoj kancelariji u centralnom restoranu kada je on bio portir a ona skladištar, a od 2018-2019.g. tužiteljica je radila kao sanitarni tehničar, a on kao skladištar rabljenih materijala, koji posao i sada radi u istoj toj zgradi, te da je tužiteljica na radno mjesto sanitarnog tehničara došla nakon što je sa tog radnog mjesta u penziju otišla D.H., te je njen posao bio da vodi sanitarne knjižice za radnike, uzima uzorke, obilazila je restorane po pogonima, kontrolisala radnice koje rade po restoranima u vezi radne odjeće, uniformi i higijene restorana i lične higijene radnica, te da misli da je problem sa tužiteljicom nastao kada je za tehničkog rukovodioca došao Š.M., jer je M. stao u zaštitu onih kojima je tužiteljica našla primjedbi vezano za rad, higijenu i ponašanje na poslu, te da mu nije poznato kada je tužiteljica zadnji put obilazila restorane, ali da misli da joj je bilo zabranjeno da obilazi restorane, a da je to vjerovatno zabranio tehnički rukovodilac Š.M. preko upravnika jedinice D.R., te da misli da tužiteljica nije išla u obilazak restorana zadnju godinu dana, a možda čak i više, te da je tužiteljica boravila u podrumskim prostorijama u zgradi centralnog restorana, a da mu je po kazivanju tužiteljice to naredio M.Š., a tu je boravila u periodu od 6-8 mjeseci, a kada je došao novi rukovodilac E.A, vratio ju je iz ove prostorije u njenu kancelariju, te da su u navedenoj prostoriji jako loši uslovi, tu je bilo vlage, prljavo, da niko tu prostoriju niti čisti niti mete. Dalje je svjedok naveo da nikada nije davao izjave, ali da mu je upravnik R. po nalogu tehničkog rukovodioca Š.M., naložio da sačini izjavu vezano za događaj koji se desio u

kancelariji tužiteljice kada je on zajedno sa kolegicama zapjevao, a koji događaj je neko snimio i isti snimak je izašao u javnost, te da mu je poznato da je isti taj snimak tehnički rukovodilac Š.M. puštao i pred upravnim odborom tuženog, te da misli da je Š.M. na takav način ismijavao i njega a posebno tužiteljicu, te da njemu nije niko zabranjivao da obavlja poslove svog radnog mjesta, te da mu je poznato da sada niko ne obilazi pogone radi kontrole sanitarne ispravnosti u restoranima, tužiteljica je za to nadležna ali sada samo sjedi u kancelariji, te da ne zna da li je tužiteljici zabranjeno da radi ali da zna da ona ne obavlja poslove svog radnog mjesta, te da mu je poznato po kazivanju tužiteljice da je tužiteljica je morala pisati izjave i ići na raporte tehničkom rukovodiocu Š.M., zbog dodvoravanja ili udvaranja od strane servirki iz restorana Š.M. a koje je tužiteljica kontrolisala i našla primjedbe na njihov rad, te su iste pisale protiv nje neke izjave da je nad njima tužiteljica vršila mobing, a po njegovom mišljenju tužiteljica je samo radila svoj posao, a nakon raporta tužiteljica se vraćala otečena, uplakana, skršena, nervozna, nasikirana, a nekada je završavala i u hitnoj službi DZ Banovići, te da tužiteljici niko nije direktno zabranjivao kontaktiranje, ali je postojala napeta situacija zbog naprijed navedenog, a i kolege su izbjegavale tužiteljicu ne zna po čijem nalogu. Dalje je svjedok naveo da je odnos između Š.M. i tužiteljice iz početka bio korektan, sve do događaja u vezi izvještaja sa radom servirki i dok se tužiteljica nije zatvorila u kancelariju, a nakon toga je odnos između M. i tužiteljice je bio loš, ali da on nikada nije prisustvovao njihovim raspravama, te da je čuo da je postojala prijava da tužiteljica posjeduje vatreno oružje u kancelariji ali da smatra da je to čista laž usmjerena prema tužiteljici, da on nikada nije vidio niti posumnjao da tužiteljica posjeduje vatreno oružje u kancelariji. svjedok je naveo da je čitao odluku stručnog tima kojom je tužiteljica raspoređena sa radnog mjesta sanitarnog tehničara na radno mjesto perača suđa. Te da tužiteljica ima dobar odnos sa svim radnicima u zgradi u kojoj rade, da nema problema ni sa kim, i sa njim tužiteljica ima dobar i korektan odnos. Dalje je svjedok naveo da u januaru mjesecu 2021. godine tužiteljici je, zbog lažnih izjava koje su servirke davale, kao i zbog radnji Š.M. i ostalih problema koje je imala sa njim vezano za radno mjesto tužiteljice i poslove koje je trebala da obavlja, došlo da se ubije, te da se tužiteljica zaključala u kancelariju i rekla čistačici da zovne R. i da mu kaže da će se ona izbosti makazama, s tim da je svjedok napomenuo da on u datom momentu nije bio prisutan, i nakon što je čistačica rekla R. za tu situaciju da se tužiteljica zaključala i da prijeti samoubistvom R. je pozvao policiju i nakon dolaska dva policajca, i on se tu pojavio, policajci i R.D. su razvalili vrata kancelarije u kojoj je bila tužiteljica, i kada su ušli tužiteljica je sjedila na stolici oborene glave, jedan policajac je prošao sa jedne strane a drugi sa druge, te su je pridržavali a tužiteljica je bila klonula i htjela da padne, a kada je on ušao u kancelariju tužiteljica je hroptala i pjene su joj išle na usta, prišao je do nje, policajac se sklonio, on joj je izvukao jezik iz usta i ona je prodisala, te da pretpostavlja da je imala neki napad, te je bila u besvjesnom stanju, a u međuvremenu je stigla hitna i odvezli su je, a sa njom je otišla F.H., a kasnije je čuo da je tužiteljica odvezena iz DZ Banovići na neuropsihijatriju UKC Tuzla. Svjedok je naveo da je tužiteljica mogla nazvati M. i da je išla kod M. na raporte i od strane M. je tada bila provocirana, jer se on nije slagao sa tužiteljičinim mišljenjem u vezi šta ona traži od servirki. Na

upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da se tužiteljica prema drugim radnicima ponašala sasvim korektno, a sa Š.M. je odnos isto bio korektan sve dok nije došlo do problema vezano za servirke, te da je njega lično ošteti Š.M., a i sa drugim radnicima M. nije bio u dobrim odnosima, mnogi su se žalili na njega, ali nisu imali hrabrosti da to javno kažu, te da je Š.M. rasporedio tužiteljicu na radno mjesto sanitarni tehničar i da je tužiteljica tim rasporedom unaprijeđena na bolji posao za koji ima i odgovarajuću školu, te da mu je po kazivanju tužiteljice poznato saznanje da joj je zabranjen dalji obilazak restorana, te je svjedok ostao kod iskaza da je tužiteljica boravila u podrumskim prostorijama i da je dolaskom novog tehničkog rukovodioca A.E. tužiteljica je izvedena iz te prostorije u svoju kancelariju.

Iz iskaza svjedoka H.F., zaposlenice tuženog, proizilazi da su ona i tužiteljica 1984. godine počele raditi kod tuženog, i od tada je poznaje, te da su obavljale poslove servirki, te da je tužiteljica prva od njih 9 dobila posao poslovođe restorana, a nakon toga je dobila posao referenta za rabljenu robu, te je nakon toga u 2020. godini, dobila radno mjesto sanitarnog tehničara, koji posao je obavljala u kancelariji do upravnikove kancelarije, a nakon sukoba sa tehničkim rukovodiocem prešla je u neku podrumsku prostoriju ispod restorana, gdje su uslovi jako loši, gdje prolaze cijevi od grijanja, gdje je boravila nekih 8-9 mjeseci, ali da joj nije poznato ko joj je naredio da pređe u tu prostoriju i da ne zna ko je ovlašten da joj to naloži, te da je poslove sanitarnog tehničara prije tužiteljice obavljala H.D. u istoj zgradi, te da sanitarnog tehničara treba da vodi evidenciju o sanitarnim knjižicama, da dostavlja spiskove u dom zdravlja, te kada se iste završi da ode u DZ po njih, da ide po restoranima i uruči knjižice radnicima kojima su uredu nalazi, te da vrši kontrolu higijene prostorija i radnika, da vodi računa o odijevanju i ličnoj higijeni radnika, tj. da li imaju duge nokte, da li je hrana uskladištena kako treba, rokove trajanja namirnica itd., i da u zadnje vrijeme tužiteljicu ne viđa da radi poslove obilaska restorana. Dalje je svjedok navela da je od nje, H. i S., traženo da pišu izjave u vezi događaja kojem su u kancelariji prisustvovali ona, H., S. i E., a izjavu je od njih tražio Š.M. a putem upravnika D.R., te prilike ne zna tačno u koliko sati u njenoj kancelariji S. i H. su zapjevali, onda je S. rekao da ode u Gračanicu a da one sjedimo, a H. je nastavila pjevati a ona je snimala mobitelom, jer je ona htjela da ima taj snimak, te je od nje tražila da joj pošaljem taj snimak i ona joj taj snimak poslala putem vibera, nakon toga je čula da je H. postavila taj snimak na facebook, ali u to nije sigurna jer ja nema profil na facebook-u, te je u vezi tog događaja davala izjavu upravniku, a on je istu odnio rukovodiocu Š.M., te da joj nije poznato da li je Š.M. taj snimak puštao i gdje. Svjedok je izjavila da ona i tužiteljica imaju fer i korektan odnos, te da smatra da je tužiteljica svoje poslove sanitarnog tehničara obavljala dobro, a da joj nije poznat odnos tužiteljice sa ostalim kolegama niti kakav je odnos tužiteljica imala sa Š.M.. Dalje je svjedok navela da nakon jednog sastanka sa Š. tužiteljica joj je rekla „nemoj nigdje da ideš, sjedi tu“, tj. da ostane u njenoj kancelariji, a kada se vratila rekla joj je da je tehničkom rukovodiocu Š. rekla se „sredio“, na to joj je on rekao „da, jesam, da me možete smijeniti ti i F.“, i da njoj nije poznato da li je tužiteljici bilo ograničeno kontaktiranje sa radnim kolegama i da li je bilo uticaja na radne kolege da sa njom ne komuniciraju i od koga, te da na

nju nije bilo takvih uticaja, te da joj je tužiteljica rekla da je Š.M. pokušava premjestiti na radno mjesto referenta rabljene robe, zatim joj je nakon toga rekla da joj je rekao da će je premjestiti na radno mjesto perača suđa, te da njoj niko nije zabranjivao da obavlja poslove njenog radnog mjesta. Dalje je svjedok navela da nakon što su ona i tužiteljica dale izjavu otišle na pauzu svojim kućama, tužiteljica se vratila sa pauze prije nje na posao, kada sam je ušla u hodnik i čistačica joj je rekla da se H. zaključala u svoju kancelariju i rekla joj je da hoće da se ubije, ostavila je svoje stvari i došla do njene kancelarije, gdje je upravnik dozivao H. kroz vrata, i ona je pokušavala dozvati, ništa se nije čulo iz kancelarije, u međuvremenu su došla dva policajca, neko je razvalio vrata, ušli su u kancelariju i vidjela je H. da je na lijevoj ruci držala glavu na stolu, a desna ruka joj je bila ispružena, našla je šolju sa vodom i umivala je tom vodom, dozivala je, a ona nije reagovala, onda je R. donio još vode, zatim je S. prošao iza njenih leđa, podigao je i izvukao joj je jezik iz usta i ona je prodisala, nakon toga je došlo vozilo hitne službe i odvezli su je u dom zdravlja, te je upravnik rekao da ona ide sa tužiteljicom u sanitetsko vozilo. I kada su došli u dom zdravlja dr. H. ju je pitao šta joj je, a ona nije znala reći šta je, rekla je da je vezi problema na poslu, nakon čega su je odvezli na neuropsihijatriju u Tuzlu, nakon čega je obavijestila o svemu nadređenog i vratila se na posao. Dalje je svjedok navela da su tužiteljica i Š.M. u početku imali fer i korektan odnos, da ne zna šta se među njima desilo, ali da zna da je tužiteljica nakon sastanka sa Š.M. znala doći uplakana, ali ne zna zbog čega, te da je prema njoj Š.M. bio fer i korektan, a nije joj poznato da li su se drugi radnici žalili na njega, te da joj je poznato da tužiteljica obraćala generalnom direktoru F.K. radi zaštite od radnji Š.M., te da joj nije poznato kako se prema tužiteljici ponašao R.D.. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je navela da je tužiteljica bila dobar radnik, a to bi najbolje mogao ocijeniti upravnik, a nije joj poznato kakvo je njeno ponašanje prema drugim radnicima, kao ni prema tehničkom rukovodiocu Š.M., te da je prema njoj Š.M. bio fer i korektan, a nije joj poznato kakav je bio prema ostalim radnicima, kao ni prema tužiteljici, te da je Š.M. rasporedio tužiteljicu na radno mjesto sanitarni tehničar i da je tužiteljica tim rasporedom unaprijedjena od strane tehničkog rukovodioca Š.M.,

Iz iskaza svjedoka D.A., zaposlenika tuženog, proizilazi da kod tuženog radi 33 godine, da obavlja poslove upravnika Radne jedinice Radnički dom, a kojoj pripada i Organizaciona jedinica Standard i usluge, da tužiteljicu poznaje duži niz godina od kada je radila kao servirka u restoranu, što znači je poznajem kao radnu kolegicu, da tužiteljica obavlja poslove sanitarnog tehničara i vrši pregled sanitarnih knjižica, vodi računa o ispravnosti namirnica, rokovima trajanja namirnica, vrši kontrole u restoranima, tj. kontrolu ispravnosti hrane, kvalitet hrane, o rokovima namirnica, higijeni restorana i ličnoj higijeni radnika, te da je tužiteljica obilazila kuhinju i restoran u Radničkom domu otprilike u toku mjeseca dva puta, te da zadnju godinu nije dolazila, tj. od kada su nastale neke nesuglasice između nje i Š.M., ali da on o tome ne zna lično ništa, i dok je on bio tehnički rukovodilac, tužiteljica je dolazila i donosila sanitarne knjižice ali nije vršila kontrolu restorana, te da sada ne dolazi niko u sanitarnu kontrolu kuhinje i restorana, a ranije te poslove je obavljala H.D. dva puta mjesečno. Dalje je svjedok naveo

da je M.Š. tražio od njega da piše u vezi tužiteljice, i da je on tu izjavu napisao, i da je ta izjava bila vezana za snimak tužiteljice i F. kako pjevaju u toku radnog vremena, a taj snimak je njemu pokazao Š.M., i tražio je od njega da napiše nekakvu izjavu vezano za događaj kada je tužiteljica pjevala, a da on nije bio prisutan tom događaju, te da on misli da je odnos Š.M. i tužiteljice bio dobar sve dok se nije pojavio sporni snimak pjevanja tužiteljice, te da mu je poznato da su se šefovi kuhinja žalili na rad tužiteljice u smislu da previše traži, ali da on sa tužiteljicom nije imao problema i u njegovoj radnoj jedinici tužiteljica obavlja odlično poslove sanitarnog tehničara, te da mu je u početku rada Š.M. kao tehničkog rukovodioca isti bio dobar sa svima, onda je sve bilo teže raditi sa njim jer je pisao prijave i bilo je vrlo teško raditi sa njim, a pogotovo je bilo teško raditi sa njim nakon što je odbolovao Koronu, svjedok je naveo da njemu niko nije zabranjivao da obavlja poslove svog radnog mjesta, te da mu je poznato da tužiteljica radi u zgradi društvene ishrane koja se nalazi u gradu, preko puta zgrade policije, da je radila u kancelariji, a kasnije je čuo da je navodno sama sišla u podrumске prostorije. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da je tužiteljica dobro radila svoj posao, te da smatra da je tužiteljicom imao korektan odnos a za druge da ne zna, a da je Š.M. veoma težak čovjek i da je imao težak odnos sa njim ka i sa drugima, a sa tužiteljicom ne zna, misli da nisu bili ni u kakvim odnosima, te da je M.Š. rasporedio tužiteljicu na radno mjesto sanitarnog tehničara i da je tužiteljica tim prerasporedom unaprijeđena od strane tehničkog rukovodioca, ali da je ona završila odgovarajuću školu i dobila je radno mjesto koje je trebala,

Iz iskaza svjedoka K.F., bivšeg VD direktora tuženog, proizilazi da tužiteljicu poznaje površno, da je obavljao dužnost VD direktora tuženog u periodu od 15.5.2020. godine do jula mjeseca 2021. godine, te da tuženi ima oko 2000 zaposlenika, tako da se ne može svakog radnika sjećati posebno, te da je stranke primao četvrtkom i da se sjeća da je tužiteljica dolazila i iznosila svoje probleme koji su vezani za radno mjesto, te da je on nju uputio na njenog neposrednog rukovodioca i da zna da je tužiteljica dobila to radno mjesto koje je tražila na prijedlog njenog rukovodioca Š.M., i da zna da je ispunjavala uslove za to radno mjesto, te da se sjeća da se tužiteljica pismenim putem obratila upravi nešto u vezi mobinga na poslu u vezi njenog neposrednog rukovodioca Š.M., te da je njen podnesak prosljeđen pravnoj službi da se ispituju njeni navodi iz podneska, a obzirom da je često bio na proizvodnim sastancima koji vodi izvršni direktor za tehničke poslove sa ostalim rukovodiocima pogona i jedinica poznato mu je da je bilo dosta primjedbi od strane rukovodioca Š. na disciplinu u OJ Standard i usluge, da mu je poznato da je Š. od njegovog neposredno nadređenog izvršnog direktora za tehničke poslove data puna podrška da riješi probleme u vezi discipline u svojoj organizacionoj jedinici, te da je informacije o narušenosti međuljudskih odnosa u OJ Standard i usluge dobivao neposredno od tehničkog rukovodioca OJ Standard i usluge Š.M., te da snimke pjevanja i pijanki sa društvene mreže facebook nije vidio, za njih je saznao na proizvodnom sastanku od tehničkog rukovodioca Š.M., a i u gradu je čuo priče o snimcima i nedisciplini kod tuženog. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da je uprava zahtjev tužiteljica dala na razmatranje pravnoj službi da ispita istinitost navoda

tužiteljice, a da mu nije poznato kako je odlučeno po tom zahtjevu tužiteljice. Ali da zna da je bilo dosta nediscipline u službi, pijanki i snimanja tih pijanki, te da je bilo dosta narušenih međuljudskih odnosa u službi kojom je rukovodio Š.M., te da je Š. imao punu podršku njega i uprave društva da se to stanje dovede ured,

Iz iskaza svjedoka svjedoka Š.M., zaposlenika tuženog, proizilazi da je kod tuženog od 02.06.2020. godine do 30.12.2021. godine obavljao poslove tehničkog rukovodioca OJ Standard i usluge, a od 30.12.2021. godine obavlja poslove koordinatora poslovnih procesa, i s obzirom da je na radno mjesto tehničkog rukovodioca OJ Standard i usluge došao 02.06.2020.g., snimio je situaciju i vidio kako tu sve funkcionira, i zaključio da je radna disciplina na vrlo niskom nivou, da su međuljudski odnosi vrlo loši i da se pojavljuju određeni elementi koji imaju elemente krivičnih djela, odnosno da nisu u skladu sa zakonom, pa je organizovao sastanke po pogonima da se upozna sa zaposlenicima, a u suštini sve te zaposlenike je znao od ranije, jer radi kod tuženog već 38 godina, između ostalog organizovao je i sastanak u RJ Ishrana radnika, tj. sa poslovođaма restorana sa pogona, i na tom sastanku su bili prisutni i zaposlenici koji se nalaze u zgradi ishrane radnika koja se nalazi preko puta porezne uprave, te je na tom sastanku vidio i uočio sve negativnosti koje se mogu naći u jednom kolektivu, na samom sastanku su odmah izbile velike svađe i prepirke ko je gdje šta uradio, ko je šta krivično uradio, i da je bilo jako ružno sve to slušati, u svemu tome je prednjačila tužiteljica, ona je vodila glavnu riječ, optuživala je za raznorazne stvari od upravnika pogona R.D., šefa kuhinje M.L. zatim poslovođe S.L. i ostale kolege, po završetku sastanka pitao je šta se dešava sa tom ženom, jer je primijetio da je bila rastrojena i psihički nestabilna, i rekli su mu da je tužiteljica puna negativne energije, da je jako nezadovoljna, da na poslu boravi po 2-3 sata dnevno, da je pravila ekscesne situacije, da je štrajkovala ispred zgrade, da je izbijala svađa između nje sa prethodnim rukovodstvom, da njoj nisu dali upražnjeno radno mjesto sanitarnog tehničara, da je tužiteljica radila kao poslovođa restorana, te je komisija proglasila invalidom II kategorije i onda su je rasporedili na radno mjesto referenta rabljenih materijala, a na prijedlog stručnog tima, te da su njegove iskrene namjere bile da suzbije to nezadovoljstvo i on je kao neposredni rukovodilac tužiteljici dao aneks ugovora po kojem je raspoređena na radno mjesto sanitarnog tehničara, te da je nakon toga pregledao sistematizaciju radnih mjesta i vidio da postoji upražnjeno radno mjesto za koje se traži stručna sprema medicinska škola, a tužiteljica je imala tu školu, te je kao tehnički rukovodilac napravio prijedlog stručnom timu da se tužiteljici da trajno rješenje na radno mjesto sanitarnog tehničara, i po tom prijedlogu stručni tim je zajedno sa njim udovoljio tom zahtjevu, a VD direktora je potpisao to rješenje. Dalje je svjedok naveo da on svojim radnjama i postupcima prema tužiteljici nije vršio diskriminaciju u vidu mobinga, uznemiravanja i zlostavljanja u radu i u vezi sa radom. Da je mislio da će tužiteljica biti zadovoljna i da će početi sa radom, po dobivanju rješenja za radno mjesto sanitarnog tehničara, te da će se smanjiti tenzije u radnoj organizaciji, te da je tužiteljica slikala to rješenje i objavila isto na svom profilu na društvenoj mreži facebook uz propratni tekst „konačno je došao insan koji je prepoznao moj rad i kvalitet“, i da je njemu bilo drago, jer je sve

to uradio u cilju stimulisanja tužiteljice, a tužiteljica je imala puno staža i stručnu spremu koja je bila potrebna za to radno mjesto, a i htio je da se smire tenzije u radnoj organizaciji. Te da je ponašanje tužiteljice prema njemu bilo korektno i dobro, kada je došao za rukovodioca, a istu je poznao i od prije, a nakon što je tužiteljica počela sa radom kao sanitarni tehničar dana 03.09.2020. godine počela je ponovno da se ponaša neprimjereno, naime izbila je velika svađa u krugu RJ Ishrana radnika, gdje se ona posvađala sa R.N. i Č.H., da je tužiteljica nanijela štetu tuženom i zaposlenicima istog, jer su u tom momentu na krovu zgrade bili zaposlenici jedne zeničke firme koji su mijenjali krov, čuli su i vidjeli sve šta se tu dešava, zaposlenici porezne i policije su također slušali tu svađu, a nakon toga na jutarnjem sastanku koji se održava zajedno sa tri upravnika radnih jedinica, i upravnik R.D. mu je prenio šta se desilo, pa je on kao odgovorno lice bio u obavezi da pozove te osobe koje su svađale da daju izjave, izjavu je napisala tužiteljica i u istoj je spominjala neke svađe, noževe i samoubistvo, N.R. je isto napisao svoju izjavu, a Č.H. nije uopšte htio napisati izjavu, te da on po tom događaju nije ništa poduzeo, nije nikoga kaznio, iako je upravnik R.D. predložio da im se odbije po 5% od plate, on to ipak nije učinio. A u drugoj situaciji telefonskim putem je obaviješten da poslovođe restorana da imaju određene probleme sa tužiteljicom na pogonima, pošto se ona uživila u ulogu sanitarnog inspektora a ne sanitarnog tehničara, te se ona postavila tako da on nju treba pitati šta treba raditi a ne da ona njega pita šta treba da radi, a na sljedećem sastanku kada je dobio dojavu od poslovođa da imaju problema sa tužiteljicom, da im tužiteljica razbacuje hranu, da ima primjedbi na oblačenje, te su donijeli odluku da kada tužiteljica ide u sanitarni obilazak restorana po pogonima da sa njom obavezno bude prisutan ili upravnik radne jedinice, ili poslovođa ili šef kuhinje, a od nje se tražilo da izvrši kontrolu, napravi zapisnik, utvrdi stanje i da to dostavi tehničkom rukovodiocu, da vide o čemu se radi jer je to njihova interna kontrola da imaju sve pripremljeno u slučaju kontrole, zbog toga je tužiteljica bila nezadovoljna zbog takve organizacije njenog rada, odnosno obilaska restorana, a to je urađeno da bi se spriječili fizički kontakti i obračuni, svađe, i da apsolutno tužiteljici nije izrečena zabrana rada i ona je nastavila da radi, te je to bio razlog da tužiteljica prestane sa radom, nije bila više aktivna. A na jednom od jutarnjih sastanaka sa rukovodiocima radnih jedinica od strane tadašnjeg njegovog zamjenika A.E. mu je pokazan video snimak, na kojem je tužiteljica pjevala, a snimala je H.F., te je tužiteljica taj snimak objavila na svom profilu na društvenoj mreži facebook, nakon čega je zahtijevao od njih da napišu izjave u vezi navedenog snimka, ali on po tim izjašnjenjima nije ništa poduzeo, niti je koga kaznio, niti je pokrenuo disciplinski postupak. A nakon što je tužiteljica napisala izjavu otišla je na pauzu sa H.F., i kada se vratila sa pauze, zaključala se u kancelariju i iscenirala pokušaj samoubistva, a razlog je bio da hoće da se ubije zbog tehničkog rukovodioca Š.M., a tom prilikom je intervenisala i policija, i nakon toga tužiteljica je uputila upravi društva zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa, te je od njega tražena informacija šta se to dešava i da pripremi sve što je vezano za to, da se utvrdi da li postoji njegova odgovornost, a po prikupljenim izjavama od poslovođa restorana sa kojima je tužiteljica već imala problema i po njegovoj izjavi uprava društva je odbila zahtjev tužiteljice kao neosnovan. Dalje je svjedok naveo da tužiteljica, nakon što je određeno

da vrši obilazak restorana po pogonima u prisustvu drugog lica, nije više radila poslove za koje je određena, tj. poslove sanitarnog tehničara. Te da tužiteljicu niko nije prisiljavao da radi ništa drugo što nije u opisu njenog radnog mjesta. I da nije tužiteljicu prebacio u drugu kancelariju nakon obraćanja tužiteljice tuženom za zaštitu od zlostavljanja na radnom mjestu, jer se tužiteljica dva puta zahtjevima obraćala upravi društva za zaštitu svojih prava i nakon drugog zahtjeva tužiteljica je samovoljno napustila svoju kancelariju u kojoj je obavljala poslove sanitarnog tehničara, a u kojoj je i iscenirala pokušaj samoubistva, napustila je istu i otišla je u podrumске prostorije gdje borave vozači. I kada ga je D.R. obavijestio o tome da je tužiteljica samovoljno se premjestila u podrumске prostorije, reagovao je odmah i pitao zašto je to uradila te je obaviješten od strane upravnika D. da je tužiteljicu navodno neko nazvao iz stručnog tima i rekao joj da mora napustiti kancelariju i da se mora preseliti u podrumске prostorije. Nakon čega je on lično razgovarao sa članovima stručnog tima koji su mu rekli da tužiteljicu nije niko zvao i tražio od nje da napusti kancelariju i preseli se u podrumске prostorije. Dalje je svjedok naveo da je u jami Omazići u martu 2021. godine izbio veliki požar i kod tuženog je proglašeno vanredno stanje, i rukovodiocima je rečeno da radnu disciplinu dovedu na veći nivo, da upozore radnike na ponašanje, pa je on shodno tome svojim upravnicima rekao da upozore radnike da se ponašaju u skladu s tim, i upravnik D. obavijestio je o tome radnike u svojoj radnoj jedinici a da tom prilikom tužiteljica nije bila prisutna, pa je istoj naknadno sve to prenio, na što je tužiteljica njemu rekla „ja imam pištolj, ja ću njega ubiti“, o čemu ga je R. izvijestio, a kako je on u tom momentu krenuo na proizvodni sastanak na kojem je izvijestio i tehničke rukovodioce i izvršnog direktora za tehničke poslove o tome, te da nisu ništa posebno o tome raspravljali, a R. je rekao da pokuša smiriti tužiteljicu pa kad se on vrati sa tog sastanka vidjet će kakvo je stanje, i nakon povratka sa sastanka čuo se sa R. koji mu je rekao da se tužiteljica ne smiruje i da i dalje govori da će ga ubiti, te je on o tome obavijestio MUP i oni su poduzeli određene radnje, a o tome on nema nikakvu povratnu informaciju. Dalje je svjedok izjavio da nikada nije protiv tužiteljice pokrenuo disciplinski postupak, niti je kaznio na bilo koji način, niti joj šta našao učinio, niti je rasporedio na neko drugo radno mjesto, i u maju mjesecu 2021. godine, kako tužiteljica nije htjela da obavlja poslove svog radnog mjesta, a sanitarni tehničar je bio neophodan uzimajući u obzir koliko zaposlenika ima tuženi, da imaju puno restorana po pogonima, on je uputio zahtjev stručnom timu da tužiteljicu rasporede na neke druge poslove, a tužiteljica po tom zahtjevu još nije raspoređena, a da je nakon toga ja on zaražen korona virusom, otišao je na bolovanje i nije se više vraćao na posao, i nakon toga mu je ponuđeno drugo radno mjesto, što je i prihvatio. Na upit punomoćnice tužiteljice svjedok je naveo da nije vidio počinjenje krivičnih djela, nego mu je to rečeno i povodom toga nije podnosio nikakve prijave, jer nije imao osnova da podnosi krivične prijave, i da je tužiteljica u juli ili augustu 2020. godine dobila aneks ugovora o radu po kojem je obavljala poslove sanitarnog tehničara, a da je od već od septembra 2020. godine dobila ugovor o radu na neodređeno vrijeme, te da on ne zna poslove sanitarnog tehničara, te da sanitarni tehničar prema opisu poslova radnog mjesta nije obavezan da poslove obavlja u prisustvu upravnika radne jedinice ili nekog drugog radnika, te da on dok je obavljao

poslove tehničkog rukovodioca nije inicirao pokretanje disciplinskog postupka protiv tužiteljice, te da tužiteljica za svoj rad odgovara neposrednom rukovodiocu, tj. upravniku pogona, tj. D.R., a svi radnici OJ odgovaraju u konačnici njemu, te da nije ni od jednog radnika tuženog kontaktiran u vezi ovog svjedočenja i ovog postupka, nego je došao po pozivu suda, a sam postupak je očekivao jer je čuo da je tužiteljica pričala da će pokrenuti postupak. Dalje svjedok naveo da kada je tužiteljica dobila stalno rješenje za radno mjesto sanitarnog tehničara, došla je do njega u kancelariju sva sretna radi dogovora u vezi posla, i on joj je tada rekao da želi da se posao odradi kako treba, da pokaže da može, da zna i da hoće, i zamolio je da obilazi restorane, i to kada ona misli da treba i da može, te je njemu tužiteljica dostavila zapisnik u kojem je u par rečenica opisivala obilazak restorana po pogonima, u kojem zapisniku je navodila šta je utvrdila, a on je na sastancima sa upravicima radnih jedinica, iznosio taj zapisnik i upavnici su morali postupati po tom zapisniku da eliminišu nedostatke, a to se sve odvijalo dok tužiteljica nije ušla u probleme i sukobe sa šefovima restorana, šefovima kuhinja i poslovođama restorana, a tužiteljica je prestala obilaziti restorane kada je određeno da u obilazak ide sa drugim licem, tj. sa upravnikom, šefom ili poslovođom, tako da je tužiteljica nekih 2-3 mjeseca obilazila restorane i utvrđivala nedostatke, koji su otklanjani, a nedostataka je bilo u svim pogonima, u hotelu Zlača kod šefa kuhinje S.A., pogon gdje je bila poslovođa A.S., I.N., Ž.S., a ne sjeća se drugih, a nakon što je tužiteljica prestala da obavlja poslove sanitarnog tehničara, odnosno poslove vršenja kontrole i obilazaka te poslove niko drugi nije mogao obavljati osim sanitarnog tehničara, a možda je neko drugi umjesto tužiteljice nosio sanitarne knjižice u dom zdravlja, ali obilaski po restoranima niko drugi nije mogao obaviti. Dalje na upit punomoćnice tužiteljice svjedoka je naveo da nije nikom pokazivao snimak na kojem se pojavljuju tužiteljica, R.S. i H.F., te da je obavijestio upravu i direktora o navedenom snimku, te da je prvi put od tužiteljice tražio da piše izjavu nakon svađe u krugu, a drugi put je pisala izjavu u vezi navedenog snimka, te da su za svaku situaciju za koju se trebala pisati izjava zaposlenici davali pisane izjave, a te izjave su davali i zaposlenici i poslovođe i upavnici, te da ne zna kada je tužba podnesena, a da misli da je on nakon podnošenja zahtjeva upravi od strane tužiteljice podnio prijedlog stručnom timu u vezi prerasporeda tužiteljice na drugo radno mjesto jer tužiteljica nije radila. Na ponovni na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da kada se desio incident u krugu RJ Ishrana radnika tužiteljica je već imala zaključen aneks ugovora o radu za radno mjesto sanitarnog tehničara, i da je on imao primjedbi od strane poslovođa i šefova restorana na rad tužiteljice prilikom njenog obilaska restorana, odnosno kuhinja po pogonima, a te primjedbe su imali poslovođe restorana I.N., A.S., Ž.S. i S.A., i te primjedbe su se odnosile na neprimjereno ponašanje tužiteljice, jer se tužiteljica uživila u ulogu sanitarnog inspektora, te je maltretirala osoblje u smislu frizure, odjeće, noktiju, čistoće objekta, složenost hrane u frižiderima itd.

Iz iskaza svjedoka I.N., zaposlenice tuženog, proizilazi da ista sa tužiteljicom nikada nije skupa radila, a da je poznaje je dok je još bila poslovođa restorana, te da se ne može očitovati o tome kakav je ona radnik,

da se prilikom obilaska restorana tužiteljica nije ponašala adekvatno obzirom na posao koji je obavljala, vršila je svakodnevno pritisak na nju kao na poslovođu restorana, kao i na ostalo osoblje, te da se M.Š. korektno ponašao prema njoj i prema ostalim radnicima, a da joj nije poznato kako se isti ponašao prema tužiteljici, te da je Š.M. prerasporedio tužiteljicu na poslove sanitarnog tehničara, te da je tužiteljica tim prerasporedom unaprijeđena od strane tehničkog rukovodioca Š.M.. Na upit punomoćnice tužiteljice svjedok je navela da je tužiteljica svakodnevno obilazila restoran, uvodila neka nova pravila, i pošto je zaposlenica rudnika već 23 godine uvijek je praksa bila da zaposlenice u restoranima u zimskom periodu nose mantile a u ljetnom periodu keceljea tužiteljica je zahtijevala od njih da nose bijele majice sa rukavima do laktova, da nose preko tih majica kecelje i preko svega toga mantil, bez obzira na godišnje doba, te je zahtijevala da imaju nenalakirane i uredne nokte, ali da se ne može sjetiti da li je tužiteljica prilikom pregleda restorana gdje je ona bila poslovođa primijetila i ukazala na određene nedostatke. Svjedok je navela da M.Š. nije od nje zahtijevao da piše bilo kakve izjave, te da je ona samovoljno napisala izjavu od 19.02.2021. godine, bez ičijeg naloga, i istu sam predala svom upravniku D.R..

Iz iskaza svjedoka Ž.S., zaposlenice tuženog, proizilazi da je kod tuženog zaposlena na radnom mjestu servirke, na pogonu separacija, te da joj je poznato da je tužiteljica na radno mjesto sanitarnog tehničara postavljena prije dvije godine, te da je dolazila u kontrole po restoranima po pogonima, i u restoran na separaciji kada ona tu radila, i tom prilikom joj je tužiteljica imala primjedbu jer ona na sebi imala majicu kraćih rukava nego što je to propisano, te da misli da je ta primjedba bila opravdana i slažila se sa tom primjedbom ali da će tražiti kodeks oblačenja jer se tužiteljica neprikladno odijevala, dolazila je na posao u majici bez rukava, bez grudnjaka, u šorcu, tj. kratkim pantalonama iznad koljena, te da je ista znala ležati u portirnici centralnog restorana na sećiji gdje su je svi mogli vidjeti koji su prolazili pored portirnice. Dalje je svjedok navela da je dana 01.12.2020. godine trebala ići u drugu smjenu u restoran u pogonu Grivice, međutim kolegica koja joj je bila poslovođa imala je smrtni slučaj u porodici i uzela je bolovanje i tog dana u jutarnjim satima upravnik R.D. ju je nazvao i pozvao je da dođe na posao, a ona mu je na to rekla njemu da je utorak i da tog dana vade sanitarne, na što je on rekao da je prioritet da dođe na posao a da sanitarnu može izvaditi i kasnije, te da je ona došla taj dan na posao oko 06.10 sati i tu sedmicu radila sve tri smjene na pogonu Grivice, te je sanitarnu izvadila 08.12.2020. godine, a rezultate su saznali u petak poslije podne, a u četvrtak 10.12.2020. godine nju je tužiteljica nazvala i arogantnim tonom joj rekla „zašto nisi išla vaditi sanitarnu 01.12.2020. godine kada sam ti ja naredila“, na što ona njoj rekla „pitaj upravnika R.D.“, na što je tužiteljica odgovorila da nju ne interesuje šta njoj naredio upravnik jer je bila dužna da 01.12.2020. godine da izvadi sanitarnu, na što sam joj je rekla da je prioritet da se nahrane radnici jer bi oni onda odbijali rad, tj. štrajkovali bi, na što je njoj tužiteljica rekla da je ona neispravna i da će ona nju odstraniti sa radnog mjesta. Nakon je nazvala upravnika R. i pošto on nije bio u kancelariji nazvala je tehničkog rukovodioca M.Š., i njegovoj sekretarici iznijela taj problem, na što je ona rekla da će naći M. i prenijeti mu, i ubrzo nakon toga ju je nazvao upravnik R. i rekao joj da

radi svoj posao i da se ne brine, a drugi dan se čula sa tehničkim rukovodiocem Š. i pitala ga šta joj je činiti, jer je smatrala da nije uradila ništa pogrešno, jer to nije bio prvi put da se odgodi vađene sanitarne knjižice a isto se odgađalo i dok je na tim poslovima radila H.D.. Te da su to konfliktne situacije koje je ona imala sa tužiteljicom, a da joj je poznato da su se i druge radnice žalile na rad tužiteljice, te da je Š.M. tužiteljici dao rješenje za radno mjesto sanitarnog tehničara, jer je imala medicinsku školu i M. je smatrao da je ona stručna za to radno mjesto, te da je čula od kolega da se tužiteljica zajedno sa nekim kolegicama snimala kako pjeva a radnici su govorili da su slušali te snimke i da su njih sve servirke prozvali „estradnim umjetnicama“. Dalje u svom iskazu je navela da tužiteljica prilikom obilazaka restorana nije bila prikladno obučena, i da je tužiteljica prerasporedom na radno mjesto sanitarni tehničar unaprijeđena od strane tehničkog rukovodioca Š.M., te kada je M.Š. preuzeo funkciju tehničkog rukovodioca pokušao je da uvede malo reda i discipline, sugerisao im je neke stvari kako da rade vezano za posao, nije imao konfliktne situacije sa njima na pogonima, i tužiteljica ga je hvalila govoreći da je konačno došao insan koji je prepoznao njene kvalitete, s obzirom da joj je dao rješenje sanitarnog tehničara. Na upit punomoćnika tužiteljice svjedok je navela da je tužiteljica u svojstvu sanitarnog tehničara samo jednom dolazila u obilazak restorana dok je ona bila servirka na separaciji, a da nije dolazila u svojstvu sanitarnog tehničara dok radila na drugim pogonima, a sada obilaske u svojstvu sanitarnog tehničara obavlja upravnik R.D., a što se tiče sanitarnih knjižica iz centralnog restorana im pošalju ambalažu za uzorke stolice, kad odu da izvade briseve predaju i uzorke. Dalje je svjedok navela da njeno radno mjesto se ne nalazi u centralnom restoranu, i da osim nedostataka na odjeći u smislu majice tužiteljica je nije upozorila da druge nedostatke, te da ona ne zna kakav je radnik bila tužiteljica prije obavljanja poslova na radnom mjestu sanitarnog tehničara, i da od nje M.Š. nije tražio da piše bilo kakve pismene izjave. A nakon izvršenog uvida u izjavu od 22.02.2021. godine svjedok je navela da je to njena izjava, te da joj M.Š. nije zabranio da obavlja poslove svog radnog mjesta. Na ponovni upit punomoćnika tuženog svjedok je navela da je predmetnu izjavu napisala iz razloga da se jednom stane na kraj bahatom ponašanju pojedinaca, jer smatra da se tada tužiteljica postavila kao inspektor, a da je ona na posao došla samo da zaradi svoju platu, te da je nije niko pripremao za današnju raspravu.

Iz iskaza svjedoka A.S., zaposlenice tuženog, proizilazi da kod tuženog radi kao poslovođa restorana u restoranu na Bešinu, te da je prvobitno sa tužiteljicom radila i bila je servirka a tužiteljica joj je bila šef, te da misli da je tužiteljica bila loš radnik, da jedne prilike dok je radila sa tužiteljicom u restoranu u jami Omazići posjekla je prst lijeve ruke i tom prilikom joj je tužiteljica stavila duhana na ranu koja je krvarila i zamotala zavojem i rekla joj da nastavi raditi, tj. usluživati radnike koji rade u jami, ac nakon što joj je rana na prstu prokrvarila kroz zavoj i kada je krv počela kapati tek onda ju je tužiteljica poslala u ambulantu koja se nalazila samo 5m od restorana, i u ambulanti joj je pružena prva pomoć i doktorica je pitala ko joj je to tako zamotao sa duhanom, nakon čega je morala odmah primiti AT zaštitnu injekciju protiv zatrovanja. Dalje u svom iskazu svjedok je navela da je

tužiteljica prilikom obilaska restorana od njih tražila da nose majice dugih rukava, kecelju preko mantila, zatim da imaju kape ili marame na glavi, što inače i nose, te da ne nose duge i nalakirane nokte, te da nikada nije imala dobar pristup radnicima, samo je galamila, i jedne prilike kada je preuzela mjesto poslovođe u restoranu vuča na separaciji, tužiteljica je došla sa upravnikom D.R., i tom prilikom joj puno primjedbovala, a ona joj je pokušavala reći da je tek preuzela restoran i da radi samo ona u prvoj smjeni i servirka u drugoj smjeni, te da kada dođe servirka ona će to počistiti i uraditi, a tužiteljica joj je zbog svega toga napisala prijavu koju je predala tehničkom rukovodiocu Š.M., te da odnos između tužiteljice i Š.M. iz početka bio dobar kada joj je Š. dao radno mjesto sanitarnog tehničara, čime ju je unaprijedio, a da ne zna šta se desilo među njima, te da je ponašanje Š.M. prema svima bilo korektno, i da ne zna kakav je bio prema tužiteljici. Na upit punomoćnice tužiteljice svjedok je navela da je tužiteljica kao sanitarni tehničar svaki drugi dan dolazila u obilazak, a zadnji put je nje bila u restoranu na vuči, tj.15.12.2021. godine, te je dolazila ranije jedne prilike na Bešinu i da je prilikom tih obilazaka najviše ukazivala na nedostatke u čistoći i na oblačenje, a poslije tužiteljice obilazio ih je upravnik D.R. i vršio kontrolu. Dalje u iskazu je navela da njoj M.Š. nije zabranio da obavlja svoj posao i da nije zahtijevao da piše pismenu izjavu, niti da je bilo ko drugi od nje tražio da piše izjavu. A nakon predodjenja izjave svjedok je navela da je to njena izjava, za koju se ne sjeća kada je napisana, te da je istu predala upravniku D.R.. Na ponovni na upit punomoćnika tuženog svjedok je navela da je tu izjavu napisala iz razloga što je tužiteljica taj dan ružno postupala pred radnicima, ušla je u restoran kao harambaša, tako da se čak i upravnik D. negativno iznenadio, te da niko nije zahtijevao da napiše tu izjavu.

Iz iskaza svjedoka R.N., zaposlenika tuženog, proizilazi da kod tuženog radi u OJ Standard i usluge, na radnom mjestu vozača kamiona preko 3,5t, te da se sjeća prijedloga prijedloga za umanjenje plaće od 5% za mjesec septembar 2020. godine, pokrenutog od strane upravnika RJ Ishrana radnika D.R., zbog narušavanja radne discipline, javnog reda i mira u firmi, kao i narušavanja ugleda firme, te narušavanja međuljudskih odnosa, da je taj prijedlog pokrenut prema njemu i tužiteljici, te da je tog dana nakon što je završio dostavu robe po pogonima došao pred kapiju društvenog standarda u 13.15 sati, izašao iz kamiona ispred kapije i u susret mu je dolazila H. i govorila „jebem li ti sve mrtvo i živo“, on se okrenuo, a kod portirnice je sjedila F.M. kojoj je on rekao „kome to H. više“, a F. mu je odgovorila „više tebi“, te je H. nastavila da mu psuje „jebem ti djecu“, mašući rukom, a on joj je rekao da šuti da je čuje narod, okrenuo se i vidio da su zaposlenici porezne uprave iz zgrade preko puta otvorili prozore i gledali šta se to zbiva, te mu je tužiteljica prišla rekla mu „jebo ti mater svoju, ja ću tebi dokazati šta sam ja“, a on je upitao „šta je H., u čemu je problem“, na što mu je ona rekla „ti si rekao da smo ja i L. pravili spisak rasporeda žena po pogonima“, on je rekao da nema pojma o tome, te mu je ona ponovno opsovala „jebo ti mater, znaš ti sve“, a on joj je opet rekao „šuti bona, mi smo djed i nena“, na što je ona rekla „baš me briga“, te je on ušao u hladnjaču i utjerao je kapiju i parkirao u krugu, a H. je otišla u zgradu u kancelariju, te je kroz nekih 15-tak minuta došao upravnik D.R. i rekao mu da piše izjavu, a on je rekao da neće da piše izjavu

i otišao je kući, a sutradan ujutro nakon što je razvezao hranu došao je R. i dao mu papir da napiše izjavu, te on sjeo u dio kontejnera koji koriste šoferi i počeo pisati izjavu nakon čega je došao H.Č. i pitao ga šta to piše, a on mu je rekao „pišem izjavu što sam se jučer svadjao sa H.“, H. ga je upitao „u vezi čega“, a on mu je rekao da je ona rekla da sam on rekao da su ona i L. pravili raspored žena, na što je H. njemu rekao „ja sam zvao telefonom tri pogona i rekao sam im da je H. sa L. pravila raspored žena po pogonima“, a nakon što je napisao tu izjavu i dao ju je R., koji mu je rekao da će podnijeti prijedlog da mu se od plaće odbije 5%, a tehnički rukovodilac M.Š. mu nije odbio od plate i rekao je da je on dobar radnik i da mu se ne treba odbijati od plate, tako da mu se nije odbilo ništa od plate.

Iz iskaza svjedoka D.R., zaposlenika tuženog, proizilazi da kod tuženog radi kao upravnik RJ Ishrana radnika, i da se sjeća prijedloga za umanjeno ličnog dohotka od 5% za mjesec septembar 2020. godine, koji se pokrenuli on kao upravnik RJ Ishrana radnika zbog narušavanja radne discipline, javnog reda i mira u firmi, kao i narušavanja ugleda firme, te narušavanja međuljudskih odnosa, protiv zaposlenika H.H. i R.N., te da je dana 03.09.2020. godine, H.H. je napala radnika R.N., psovala mu je sve živo i mrtvo, N. je bio iznenađen njenom reakcijom, tom prilikom su na krovu restorana centralne kuhinje radili su radnici firme iz Zenice koji su popravljali krov, a i u krugu je bilo drugih radnika, o tom događaju je on sutradan referisao tehničkom rukovodiocu Š.M. i pokrenuo je postupak za umanjeno 5% od ličnog dohotka i za H.H. i za R.N., i prijedlog je odnio tehničkom rukovodiocu Š.M, ali da mu je poznato da nijedno ni drugo po tom prijedlogu nisu kažnjeni, a o tome su N. i H. pisali izjavu po njegovom nalogu, i te izjave su prosljeđene tehničkom rukovodiocu. Dalje u iskazu svjedok je naveo da je tužiteljica dana 06.4.2021. godine dva puta uputila prijetnje ubistvom prema M.Š., a da je dana 18.01.2021. godine na radnom sastanku ponedjeljkom u Radničkom domu, kojem sastanku su bili prisutni on, upravnici radnih jedinica, tehnički rukovodilac i njegov zamjenik, te su na tom sastanku pogledali video-snimak radnika R.S. i H.H., a na kojem snimku su njih dvoje pjevali, a za koji snimak su oni kasnije u svojim izjavama naveli da je navedeni snimak nastao za vrijeme pauze, a snimak im je pokazao zamjenik tehničkog rukovodioca A.E., na tom sastanku su se dogovorili da povodom tog snimka R.S., H.H. i H.F. napišu izjave u vezi spornog snimka, i sutradan 19.01.2021. godine H. i F. su napisale izjave i otišle na pauzu, s tim da je prilikom polaska na pauzu H. njemu rekla da ne želi da J.E. više bude sa njom u kancelariji, i njih dvije su otišle na pauzu, a negdje oko 09.40 sati ga je pozvao L.M. i rekao mu da ga traži J.E., izašao je iz kancelarije a E. mu je rekla da se H. hoće ubiti i da se zaključala u kancelariju, te je zvao H. kroz vrata, kroz zatvorena vrata je čuo da H.H. zove policiju i govori im da se želi ubiti zbog Š.M., ponovno je zvao H., ona se nije javljala, ubrzo je došla i patrola policije i on je na njihovo odobrenje razvalio vrata kancelarije, policija je pozvala hitnu pomoć koja je odvela H., a sa njom je otišla i F., od tog događaja, tj. od 19.01.2021. godine do 01.04.2021. godine H. je bila na bolovanju, te je 01.04.2021. godine počela raditi, a dana 06.04.2021. godine je na sastanku donesena odluka da nema više okupljanja u krugu, ni pred portirnicom, na što je H. tada jemu rekla da će ubiti iz pištolja Š.M., a tom prilikom je bio prisutan i M.Č., a kasnije negdje

oko 09.45 sati opet je pokušao razgovarati sa H. u vezi tih prijetnji na što mu je ona opet rekla da će ubiti iz pištolja Š.M., a M.Š. mu je rekao da je povodom tih prijetnji prijavio sve policiji. Na upit punomoćnika tužiteljice svjedok je naveo da H.H. po svom ugovoru o radu direktno za svoj rad odgovara tehničkom rukovodiocu OJ Standard i usluge, što znači da ne odgovara direktno njemu, a pošto je on direktno nadređeni R.N., i pošto se svađa desila u krugu centralne kuhinje koja je njegova zona odgovornosti zato je on dao prijedlog da se i jedno i drugo kazne zbog svađe, te da je povodom prijetnji tužiteljice da će ubiti Š.M. davao iskaz u policiji i da mu nije poznato šta se dalje desilo s prijavom.

Iz iskaza svjedoka K.S., bivšeg zaposlenika tuženog, prozilazi, da tužiteljicu poznaje poznaje duže vrijeme, da su zajedno radili u istoj organizacionoj jedinici neke 2,5-3 godine, i kada je on došao u OJ Društveni standard krajem 2019. godine, tužiteljica nije radila ništa, dolazila je na posao, popila kafu, izlazila je na pauzu za doručak i sa pauze se nije vraćala na posao, te da mu nije poznato gdje je bila u tom periodu, a po zamolbi upravnika on je radio i na poslovima HTZ opreme prilikom izrade reversa, a taj dio poslova je po praksi obavljao sanitarni tehničar, a nakon 2020. godine i dolaska nove uprave na čelo rudnika tužiteljica je dobila aneks ugovora za radno mjesto sanitarnog tehničara, te da misli da se tužiteljica u tim poslovima nije snašla i nije radila po opisu poslova što je trebala i za rad tužiteljice nema reći ništa dobro, te da se tužiteljičino ponašanje prema drugim radnicima nije bilo dobro, i da smatra da se tužiteljica nije ponašala u skladu sa propisanim normama, te da je poznato da je dolazio i sanitarni inspektor jednom mjesečno i tom prilikom provjeravao čistoću i ostalo što je u njegovoj nadležnosti. Dalje je svjedok naveo da ga je tužiteljica počela vrijeđati krajem 2021. godine jer je predložen za nagradu od strane uprave rudnika, a ona mu je govorila kako on to ne zaslužuje, kako ga nije sramota jer ima vrijednijih radnika od njega, te se on povodom toga osjećao povrijeđenim, upućivala mu je psinke, nakon čega je prestao razgovarati sa tužiteljicom, jer je smatrao da je tako bolje, a uzimajući u obzir da je ona bolesna-da ima šećer, te da je on samoinicijativno napisao izjavu u vezi odnosa sa tužiteljicom, te da tužiteljica nije nikada bila prikladno obučena prilikom ulaska u prostorije kuhinje bila prikladno obučena, te da je tehnički rukovodilac Š.M. prerasporedio tužiteljicu na radno mjesto sanitarni tehničar, i da je tužiteljica tim rasporedom unaprijedjena od strane tehničkog rukovodioca i imala je bolju plaću i lakši posao. Dalje je svjedok naveo da je odnos tužiteljice i tehničkog rukovodioca Š.M., u početku bio dobar, ona ga je pohvalila i rekla je neka je došao neki normalan čovjek misleći pri tom na Š., Š. joj je dao radno mjesto sanitarnog tehničara, a poznato mu je da je tužiteljica rekla upravniku da se želi izbosti zbog Š.M., a kada je Š.M. došao kao rukovodilac pokušao je da dovede stvari u red i sa svakim radnikom je razgovarao i ukazivao mu na rad, te unaprijedio oko 25 radnika da bi ta organizaciona jedinica što bolje funkcionisala, davao je moral radnicima, a možda je to nekim radnicima i smetalo, Š. je i njemu nudio rješenje za novo radno mjesto ali je on to odbio iz razloga što je ubrzo išao u penziju, a tužiteljici je dao novo radno mjesto u skladu sa njenom strukom – srednjom medicinskom školom, Š. je stvorio dobru radnu atmosferu, a morao se

uhvatiti u koštac sa neradom u toj organizacionoj jedinici da bi stvari doveo u red. Na upit punomoćnika tužiteljice svjedok je naveo da Š.M. poznaje od mladosti, jer su iz istog sela i da nisu u srodstvu, da je kod tuženog radio kao fizički radnik, pa onda kao čistačica u OJ Standard i usluge neke dvije godine, i to u zgradi centralnog restorana, a u penziju je otišao sa tog radnog mjesta 30.04.2021. godine, te da dok je radili na radnom mjestu čistačice radio je poslove referenta za HTZ opremu po zamolbi upravnika D.R., i da u vezi sa svojim radom nije pisao nikakve izjave, te da ono što je izjavio poznato u vezi rada tužiteljice na poslovima sanitarnog tehničara, poznato mu je iz njegovog iskustva, jer je radio u centralnom restoranu kao čistačica.

Članom 2. Zakona o zabrani diskriminacije („Sl. glasnik BiH“ br. 59/09 i 66/16) propisano je da se diskriminacijom u smislu ovog Zakona smatra svako različito postupanje uključujući svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti utemeljeno na stvarnim ili pretpostavljenim osnovama prema bilo kojem licu ili grupi, kao i svaka druga okolnost koja ima za posljedicu ili svrhu da se bilo kojem licu onemogući ili ugrozi priznavanje, uživanje ili ostvarivanje na ravnopravnoj osnovi prava i sloboda u svim oblastima javnog života. Članom 4. tačka 3. istog Zakona propisano je da je mobing oblik nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koje podrazumijeva ponavljanje radnji koje imaju ponižavajući efekat za žrtvu, čija je svrha ili posljedica degradacija radnih uslova ili profesionalnog statusa zaposlenog, a oblik diskriminacije je i izdavanje naloga drugome za vršenje diskriminacije ili pomaganje drugom prilikom diskriminacije.

Članom 7. Zakona o radu („Sl. novine F BiH“ br. 26/16 i 89/18- u daljem tekstu Zakon o radu) je određeno da poslodavac utvrđuje mjesto i način obavljanja rada poštivajući pri tome prava i dostojanstvo radnika, a da je radnik obavezan prema uputama poslodavca datim u skladu sa prirodom i vrstom rada lično obavljati preuzeti posao, te poštivati organizaciju rada i poslovanja kod poslodavca, kao i zakone i opće akte poslodavca, te da radnik ima pravo na pravičnu plaću, uvjete rada koji obezbjeđuju sigurnost i zaštitu života i zdravlja na radu, te druga prava u skladu sa zakonom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu i ugovorom o radu.

Članom 8. Zakona o radu, je zabranjena je diskriminacija radnika kao i lica koje traži zaposlenje, s obzirom na spol, spolno opredjeljenje, bračno stanje, porodične obaveze, starost, invalidnost, trudnoću, jezik, vjeru, političko i drugo mišljenje, nacionalnu pripadnost, socijalno porijeklo, imovno stanje, rođenje, rasu, boju kože, članstvo ili nečlanstvo u političkim strankama i sindikatima, zdravstveni status, ili neko drugo lično svojstvo, te da diskriminacija može biti direktna ili indirektna, i da direktna diskriminacija, u smislu ovog zakona, znači svako postupanje uzrokovano nekim od osnova iz stava 1. ovog člana kojim se radnik, kao i lica koje traži zaposlenje stavlja ili je bilo stavljeno u nepovoljniji položaj u odnosu na druga lica u istoj ili sličnoj situaciji, a da indirektna diskriminacija, u smislu ovog zakona, postoji kada određena naizgled neutralna odredba, pravilo, kriterij ili praksa stavlja ili bi stavila u nepovoljniji položaj radnika kao i lica koje traži zaposlenje zbog određene osobine, statusa, opredjeljenja, uvjerenja ili

vrijednosnog sistema koji čine osnove za zabranu diskriminacije iz stava 1. ovog člana u odnosu na drugog radnika, kao i lice koje traže zaposlenje.

Članom 9. Zakona o radu, je poslodavcu i drugim licima zaposlenim kod poslodavca zabranjeno uznemiravanje ili seksualno uznemiravanje, nasilje po osnovu spola, kao i sistematsko uznemiravanje na radu ili u vezi s radom (mobing) radnika i lica koja traže zaposlenje kod poslodavca, a da je uznemiravanje u smislu stava 1. ovog člana je svako neželjeno ponašanje uzrokovano nekim od osnova iz člana 8. ovog zakona koje ima za cilj ili predstavlja povredu dostojanstva radnika i lica koje traži zaposlenje, a koje uzrokuje strah ili neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje, a da je seksualno uznemiravanje u smislu stava 1. ovog člana je svako ponašanje koje riječima ili radnjama seksualne prirode ima za cilj ili predstavlja povredu dostojanstva radnika i lica koje traži zaposlenje, a koje izaziva strah ili stvara ponižavajuće ili uvredljivo okruženje, a da je nasilje na osnovu spola bilo koje djelo koje nanosi fizičku, psihičku, seksualnu ili ekonomsku štetu ili patnju, kao i prijetnje takvim djelima koje ozbiljno sputavaju lica u njihovim pravima i slobodama na principu ravnopravnosti spolova na radu ili u vezi sa radom, te da mobing predstavlja specifičnu formu nefizičkog uznemiravanja na radnom mjestu koje podrazumijeva ponavljanje radnji kojima jedno ili više lica psihički zlostavlja i ponižava drugo lice, a čija je svrha ili posljedica ugrožavanje njegovog ugleda, časti, dostojanstva, integriteta, degradacija radnih uvjeta ili profesionalnog statusa.

Članom 10. Zakona o radu, određeno da diskriminacija iz člana 8. ovog zakona je zabranjena u odnosu na: uvjete za zapošljavanje i izbor kandidata za obavljanje određenog posla; uvjete rada i sva prava iz radnog odnosa; obrazovanje, osposobljavanje i usavršavanje; napredovanje u poslu i otkazivanje ugovora o radu, i da odredbe ugovora o radu za koje se utvrdi da su diskriminirajuće po nekom od osnova iz člana 8. ovog zakona, su ništave.

Tužiteljica podnosi tužbu radi mobinga na radu i u vezi sa radom u duljem vremenskom periodu počev od septembra 2020. godine, tj radi utvrđenja da je tuženi povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje u procesu rada i radnih uslova, na način da joj je tuženi putem svojih radnika onemogućavao da obavlja poslove svog radnog mjesta na način opisan u Ugovoru o radu i isključivao je iz radnog procesa, onemogućavao komunikaciju sa neposredno nadređenim, primoravao je da piše razne izvještaje, ograničio joj kontaktiranje sa radnim kolegama i utjecao na kolege da sa njom ne komuniciraju, utjecao na njene kolege da pišu izvještaje kojim je degradiraju i prikazuju kao lošeg radnika, odredio da boravi u neuslovnoj kancelariji-prostoru čija vrata se ne mogu zatvoriti, odredio da boravi u neuslovnoj podrumskoj prostoriji, neosnovano je pokušavao premjestiti na druga radna mjesta, i to pralja suđa i skladištar rabljenog materijala nakon što je podnijela zahtjeve za zaštitu prava iz radnog odnosa i tužbu protiv tuženog, neosnovano je prijavljivao da posjeduje vatreno oružje u kancelariji, degradirao je u pogledu profesionalnog statusa i direktno ugrozio njeno zdravstveno stanje, te potražuje naknadu štete nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede ugleda i časti.

Tužiteljica u tužbenom zahtjevu tvrdi da je tuženi putem svojih radnika onemogućavao da obavlja poslove svog radnog mjesta na način opisan u Ugovoru o radu te da ju je isključivao je iz radnog procesa. Sud nije mogao pokloniti vjeru ovim tvrdnjama, iz razloga jer iz iskaza saslušanih svjedoka S.N., Lj.Š., K.E., A.E., H.F., D.A., Š.M., I.N., Ž.S. proizilazi da je tužiteljica obavljala poslove sanitarnog tehničara obilaskom restorana po pogonima kod tuženog, i to samostalno i u pratnji nekog od upravnika radne jedinice ili poslovođa ili šefa kuhinje. Sud je poklonio vjeru iskazu svjedoka Š.M., tehničkog rukovodioca Organizacione jedinice Standard i usluge, u dijelu iskaza na tužiteljici nije izrečena zabrana rada, jer je isti iskaz u skladu sa iskazima ostalih svjedoka, osim što je u suprotnosti sa iskazom tužiteljice i iskazom svjedoka R.S., kojim iskazima sud nije poklonio vjeru. Naime, iskazu svjedoka R.S. sud nije mogao pokloniti vjeru je jer isti svjedok u svom iskazu prvo naveo da misli da je tužiteljici bilo zabranjeno da posjećuje restorane i da je to vjerovatno zabranio tehnički rukovodilac Š.M. preko upravnika D.R., a u daljem svom iskazu je naveo da ne zna da li je tužiteljici zabranjeno da radi, pa je sud iskaz ovog svjedoka u tom dijelu cijenio kao neuvjerljiv i neobjektivan, te mu nije mogao pokloniti vjeru. Sama odluka poslodavaca da tužiteljica obavlja poslove sanitarnih obilazaka restorana u pratnji nekog od upravnika radne jedinice ili poslovođa ili šefa kuhinje, po ocjeni ovog suda ne može se cijiniti kao onemogućavanje obavljanja poslova radnog mjesta i isključivao je iz radnog procesa, sve dok lica koja su pratnji tužiteljice ne utiču na rad tužiteljice u pogledu da joj zabranjuju da konstatuje nepravilnosti u radu restorana. Naprotiv iz iskaza tužiteljice, te iskaza A.E. i drugih, proizilazi da je tužiteljica izlazila u pratnji drugih lica u sanitarni obilazak restorana, te tom prilikom samostalno utvrđivala nepravilnosti u radu restorana o čemu je sačinjavala zapisnike i nalagala kontrolisanim licima da uočene nedostatke u radu isprave.

Tužiteljica u tužbenom zahtjevu tvrdi da joj je tuženi onemogućavao komunikaciju sa neposredno nadređenim i da joj je tuženi ograničio kontaktiranje sa radnim kolegama i utjecao na kolege da sa njom ne komuniciraju. Sud nije mogao pokloniti vjeru ovim tvrdnjama, iz razloga što iz iskaza svih saslušanih svjedoka, sud nije mogao izvući zaključak da je tuženi tužiteljici onemogućavao komunikaciju sa neposredno nadređenim i da joj je tuženi ograničio kontaktiranje sa radnim kolegama i utjecao na kolege da sa njom ne komuniciraju, osim iskaza tužiteljicu, a kojem iskazu sud u tom dijelu ovaj sud nije poklonio vjeru.

Tužiteljica u tužbenom zahtjevu tvrdi da joj je tuženi primoravao je da piše razne izjave. Po mišljenju ovog suda, postupci tuženog koji se tiču zahtijevanja davanja odnosno pisanja izjava o nekom konkretnom događaju koji se desio na radnom mjestu ili u vezi radnog mjesta u vezi povrede radnog odnosa, ne može predstavljati radnje koje se mogu definisati radnjama diskriminacije i mobinga, sve dok tuženi od svih učesnika događaja zahtijeva davanje odnosno pisanje izjava o nekom konkretnom događaju koji se desio na radnom mjestu ili u vezi radnog mjesta. Naime, i u dva incidentna događaja kod tuženog, i to događaja koji se desio kod tuženog u krugu Organizacione

organizacije Standard i usluge kada je došlo do svađe tužiteljice i R.N., kada je tuženi od oba učesnika svađe zahtijevao davanje pisane izjave o predmetnom događaju, i drugog incidentnog događaja kada je u radnim prostorijama Organizacije organizacije Standard i usluge, došlo do događaja u kome su tužiteljica, R.S. i H.F. pjevali pjesme i sačinili video snimak o tome, kada je tuženi od sve tri učesnika navedenog događaja zahtijevao davanje pisane izjave o predmetnom događaju, tako da je tuženi jedno postupao prema svim uposlenicima koji su učesnici navode povrede radne discipline, pa činjenica da se tužiteljica morala obraćati pismeno tuženom ne znači da je zbog toga diskriminisana niti da je nad njom vršen mobing, jer se radi o izjašnjenima koji su i drugi uposlenici tuženog na zahtjev dostavljali tuženom.

Tužiteljica u tužbenom zahtjevu tvrdi da je tuženi utjecao na njene kolege da pišu izjave kojim je degradiraju i prikazuju kao lošeg radnika. Sud nije mogao pokloni vjeru ovim tvrdnjama tužiteljice iz razloga što iz iskaza svjedoka I.N., A.S., Ž.S. i D.A., proizilazi da izjave koje su provedene kao dokaz u postupku svjedoci napisali samovoljno, a kojim iskazima nevedenih svjedoka je sud u tom dijelu poklonio vjeru.

Tužiteljica u tužbenom zahtjevu tvrdi da je tuženi odredio da ona boravi u neuslovnoj kancelariji-prostoru čija vrata se ne mogu zatvoriti, te da je tuženi odredio da ona boravi u neuslovnoj podrumskoj prostoriji, te da je tuženi neosnovano pokušavao premjestiti na druga radna mjesta, i to pralja suđa i skladištar rabljenog materijala nakon što je podnijela zahtjeve za zaštitu prava iz radnog odnosa i tužbu protiv tuženog, a Sud iz provedenih dokaza nije mogao izvesti zaključak da je tuženi navedenim radnjama počinio diskriminaciju i radnju mobinga prema tužiteljici, jer niti jednim dokazom osim iskaza tužiteljice, nije u toku postupka potvrđeno da je tužiteljica po nalogu tuženog morala napustiti svoju kancelariju i preći u podrumске prostorije. Također, sud nije mogao iz provedenih dokaza izvući zaključak da je tuženi tužiteljicu neosnovano pokušavao premjestiti na druga radna mjesta niti da je odredio da tužiteljica boravi u neuslovnoj kancelariji-prostoru čija vrata se ne mogu zatvoriti, a sve kao radnje diskriminacije i mobinga.

Sud nije mogao pokloniti vjeru ni tvrdnjama tužiteljice da je tuženi neosnovano prijavljivao da posjeduje vatreno oružje u kancelariji, degradirao je u pogledu profesionalnog statusa i direktno ugrozio njeno zdravstveno stanje, a sve kao radnjama mobinga, iz razloga jer je sud poklonio vjeru iskazu svjedoka D.R. koji je naveo da mu je tužiteljica dva puta rekla da će ubiti iz pištolja Š.M.. A povodom kojih prijetnji je Š.M. prijavio tužiteljicu nadležnim policijskim organima, a povodom kojih je i izvršen pretres radnih prostorija koje koristi tužiteljica. Pa je ovaj sud mišljenja da eventualni degradirani profesionalni status i eventualno ugroženo zdravstveno stanje tužiteljice a povodom prijavljivanja tužiteljice da će Š.M. ubiti pištoljem, ne može se staviti na teret tuženom, jer je tužiteljica sama svojom izjavom izazvala prijavljivanje prijetnji nadležnim policijskim organima.

Tužiteljica nije u toku postupka dokazala vjerovatnost svojih tvrdnji da da joj je tuženi putem svojih radnika onemogućavao da obavlja poslove svog

radnog mjesta na način opisan u Ugovoru o radu i isključivao je iz radnog procesa, onemogućavao komunikaciju sa neposredno nadređenim, primoravao je da piše razne izjave, ograničio joj kontaktiranje sa radnim kolegama i utjecao na kolege da sa njom ne komuniciraju, utjecao na njene kolege da pišu izjave kojim je degradiraju i prikazuju kao lošeg radnika, odredio da boravi u neuslovnoj kancelariji-prostoru čija vrata se ne mogu zatvoriti, odredio da boravi u neuslovnoj podrumskoj prostoriji, neosnovano je pokušavao premjestiti na druga radna mjesta, i to pralja suđa i skladištar rabljenog materijala nakon što je podnijela zahtjeve za zaštitu prava iz radnog odnosa i tužbu protiv tuženog, neosnovano je prijavljivao da posjeduje vatreno oružje u kancelariji, degradirao je u pogledu profesionalnog statusa i direktno ugrozio njeno zdravstveno stanje, jer iz provedenih dokaza ne proizilazi takvo uvjerenje suda.

Sud je posebno uzeo u obzir mišljenje stalnog sudskog vještaka medicinske struke P.N. je zaključila da tužiteljica nije trpila mobing na radnom mjestu, te da se ne može utvrditi uzročno-posljedična veza sa zdravstvenim poremećajem koji je uzrokovan psihološkim uznemiravanjem, u naznačenom vremenu u tužbi od septembra pa pokretanja tužbe 05.07.2021. godine. Te da je tužiteljica dobila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme radno mjesto sanitarni tehničar 15.09.2020. godine dobrom voljom upravo nadređenog, te da nije objektivno pretpostaviti da je od početka bila izložena mobingu. I da je zapravo, u naznačenom periodu tužiteljica napravila dvije incidentne situacije u okviru disocijativnih fenomena, u okviru svoje bolesti, prvi incident koji se dogodio 18.01.2021. godine i tom prilikom se tužiteljica zaključala u kancelariju sa prijetnjom da će se ubiti zbog nadređenog koji traži da piše izjavu zajedno sa drugim radnicima zbog radne nediscipline u radno vrijeme, i da je liječena pod kontrolom psihijatra ambulantno i koristila bolovanje od 19.01.2021. godine do 01.04.2021. godine, i drugi incident koji je tužiteljica napravila kad se neposredno vratila na posao s bolovanja 06.04.2021 .godine, kad je prijetila da ubiti nadređenog koji je zahtijevao da nema okupljanja u krugu niti pred portirnicom, pa je vještak konstatovala da je u ovom slučaju negativna radna anamneza i isključuje se izloženost mobing ponašanjima tj. psihološkom uznemiravanju od strane nadređenog (tehničkog rukovodioca Standard i usluge), pa je vještak konstatovala da tužiteljica nije trpila mobing, i da se stoga ne može utvrditi uzročno-posljedična veza između psihičkog uznemiravanja ili mobing ponašanja i specifičnih simptoma kao i poremećaja zdravlja i bolesti, i da tužiteljica nije trpila mobing na radnom mjestu, pa prema tome nije trpila duševnu bol zbog mobinga, niti druge posljedice, i da su međuljudski odnosi među radnicima su bili loši i konfliktni u radnoj jedinici, ali da se isključuju problemi, konflikti i incidentne situacije u direktnoj komunikaciji tužiteljice i nadređenog.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, sud utvrđuje da tuženi nije povrijedio pravo tužiteljice na jednako postupanje u procesu rada i radnih uslova, te da nije postojala diskriminacija u vidu uznemiravanja i mobinga, zbog čega nema ni odgovornosti tuženog za zdravstveno stanje tužiteljice, odnosno tuženi nije dužan nadoknaditi tužiteljici nematerijalnu štetu koju potražuje, pa je tužbeni zahtjev sud utvrđivanja da je tuženi povrijedio pravo

tužiteljice na jednako postupanje u procesu rada i radnih uslova, odnosno utvrđivanja da je postojala diskriminacija u vidu uznemiravanja i mobinga, i potraživanja na ime naknade štete, odbio kao neosnovan.

Obzirom na naprijed utvrđeno činjenično stanje, na drugačiju odluku suda u smislu utvrđivanja postojanja mobinga, nije od uticaja nalaz vještaka neuropsihijatra, odnosno njegov zaključak da tužiteljica događaje koji su opisani u tužbi, doživljava kao izuzetno ugrožavajuće, podcjenjivačke i sa „stanjem zlostavljanja” i kod nje su doveli do narušenog mentalnog zdravlja, što je zahtijevalo i psihijatrijsko liječenje kod psihijatra u UKC Tuzla i u Centru za mentalno zdravlje Doma zdravlja Banovići, te da je njena klinička slika sa jasnim simptomima: Anksiozno depresivnog reagovanja, Poremećajem prilagodbe i Disocijativnim reakcijama, te da navedeno stanje u kome se nalazi pored kliničkih simptoma bolesti, označava i kao „Problemi vezani za zaposlenost Z 56. Te da su psihotraumatska doživljavanja na radnom mjestu dovela su kod tužiteljice do duševnih tegoba koje su značajno remetile njenu psihosocijalnu ravnotežu i radni učinak, a klinički su to: Disocijativni poremećaj F 44, Anksiozno depresivni poremećaj sa Poremećajem prilagodbe F 41.2, te problemi vezani uz zaposlenost Z 56, a koji poremećaji su uzročno posljedično vezani za psihotraumatska doživljavanja na radnom mjestu, i da je tužiteljica trpila duševni bol i strah jakog intenziteta kao posljedicu emocionalnog odgovora na hronični stres na radnom. Naime, ukoliko se i uzme u obzir da je sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice posljedica događaja koji su se dešavali na poslu, a koje tužiteljica opisuje u toku postupka, po mišljenju suda nema odgovornosti tuženog za pretrpljeni duševni bol i strah i procent umanjenja životne aktivnosti, jer ti događaji ne predstavljaju radnje koje imaju ponižavajući efekat na žrtvu, a čija je svrha ili posljedica degradacija radnih uslova ili profesionalnog statusa, tj. mobing. Događaji na poslu su kod tužiteljice očito prouzrokovali određenu traumu i stres, ali zato nema odgovornosti tuženog jer nema mobinga, pa ni tuženi kao poslodavac ne može odgovarati za traumu i stres koju je trpila tužiteljica.

Kod naprijed navedenog utvrđenja sud nije posebno obrazlagao druge provedene dokaze jer oni ne bi doprinijeli drugačijem rješavanju ove pravne stvari.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, sud utvrđuje da tuženi nije provodio mobing nad tužiteljicom, zbog čega nema ni odgovornosti tuženog za sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice, odnosno oni nije ni dužan nadoknaditi tužiteljici nematerijalnu štetu koju potražuje, pa je tužbeni zahtjev sud u cijelosti odbio kao neosnovan.

Odluka o troškovima postupka zasniva se na odredbi člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH, i kako tužiteljica nije uspjela u sporu, sud je u cijelosti odbio njen zahtjev u pogledu potraživanja troškova postupka, i istu obavezao na nadoknadi troškove tuženom, a koji troškovi tuženog se sastoje od troškova za vještačenje u iznosu od 150,00 KM, za koji iznos je sud obavezao tužiteljicu da nadoknadi tuženom.

S U D I J A
Zlatko Šahinović

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju istovjetnih primjeraka za sudove i protivnu stranku.